Reuter, Eduard
De dialecto Thessalica

# De dialecto Thessalica.

DISSERTATIO INAUGURALIS
PHILOLOGICA
QUAM
CONSENSU ET AUCTORITATE
AMPLISSIMI PHILOSOPHORUM ORDINIS
IN
ALMA LITTERARUM UNIVERSITATE
FRIDERICA GUILELMA BEROLINENSI
AD
SUMMOS IN PHILOSOPHIA ORDINES
RITE CAPESSENDOS
DIE XVII. JANUARII A. MDCCCLXXXV
HORA XII
PUBLICE DEFENDET
SCRIPTOR

EDUARDUS REUTER
POSTAMPIENSIS.

ADVERSARIORUM PARTES SUSCIPIENT:
F. KERSTEN, CAND. PHIL.
A. SCHMIDT, CAND. MATH.
P. HERRMANN, CAND. PHIL.

BEROLINI
TYPIS EXPRESSIT GUSTAVUS SCHADE (OTTO FRANCKE).
Linienstr. 158.

Carolo Roberto

s.

Quod est in proverbio ‚Dies diem docet', hoc egregie de disciplina epigraphica valet. Nam quae heri pro certo posse affirmare nobis videbamur, ea hodie novo titulo invento falsa esse discimus. Periculosum igitur et temerarium est, si quis de eiusmodi re, cuius materia in dies augetur, scribere sibi proponit. Sed quamvis paulo post alia inveniantur testimonia, quibus quae exposuimus, mutentur aut fere refutentur, nonne tamen aliquid utilitatis ex nostra opera ad amplificandam cognitionem nostram redundare potest? Haec fere erant, quae mecum reputabam, cum de dialecto Thessalica disserere susciperem. Nam ad hanc dialectum quae supra diximus praeclare quadrant. Quantopere enim nostrae de hoc sermone sententiae uno titulo Larisaeo invento commutatae et emendatae sunt! De quo titulo quamquam viri doctissimi iam exposuerunt atque Thessalicae dialecti proprietates explicaverunt, tamen non inutile videbatur denuo operam navare huic dialecto. Quodsi mihi contigit attulisse aliquid, quantulumcunque est, ad augendam amplificandamque notitiam nostram, vehementer gaudebo, nam quod Goethius noster de sua arte epica fatetur (si me licet componere cum Goethio) ‚Homeride zu sein, auch nur als letzter, ist schön' non inepte etiam ad hanc nostram artem referri posse puto.

Priusquam vero ad ipsam rem accedamus, pauca praemittenda videntur.

Quae e titulis antea cognitis et grammaticorum testimoniis de dialecto Thessalorum colligi poterant, pertractaverunt Ahrensius (De Graecae linguae dialectis scripsit H. L. Ahrens. Liber I. De dialectis Aeolicis et Pseudaeolicis. Gottingae 1839. p. 218—222. De dialecto Thessalica. — Liber II. Gottingae 1843. p. 528—535. Addenda et corrigenda), Pfordtenius (Hermann v. d. Pfordten. De dialecto Thessalica commentatio. Monachii 1879), Meisterus (Die griechischen Dialekte auf Grundlage von Ahrens' Werk: „De Graecae linguae dialectis“ dargestellt von Richard Meister. I. Band. Thessalisch p. 287—309). Paulo autem postquam Meisteri liber prodiit e prelo, apud Larisam magnus titulus a Lollingio eodemque tempore a Boissevaino duo tituli vetustioris aetatis inventi et editi sunt (Mitteilungen des deutschen archäologischen Institutes in Athen. VII. (1882) p. 61 sqq. p. 78 sqq.), annoque insequenti (1883) Lollingius novas aliquot inscriptiones a se repertas publici fecit iuris (Mitteilungen des Institutes VIII. (1883) p. 101 sqq.).

Titulos Thessalicos collegerunt:

Cauerus (Delectus inscriptionum Graecarum propter dialectum memorabilium. Iterum composuit Paulus Cauer. Lipsiae 1883. p. 245—264. n. 392—425) abbrev. C.*).

Fickius (Bezzenbergers Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen V. p. 1 sqq.).

---

*) In commentatione nostra Caueri numeros laudabimus. Ut vero tituli allati in Fickii quoque libro possint inveniri, in fine addidimus tabulam numeros utriusque comparantem.

Fickius (Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften, herausgegeben von Dr. Hermann Collitz, Heft II. p. 125—143. Die thessalischen Inschriften von Professor Dr. August Fick. Göttingen 1883.) abbr. F.

Antiquissimas inscriptiones Thessalicas edidit Hermannus Roehlius (Inscriptiones Graecae antiquissimae. Berolini 1882. p. 75. 76. abbrev. IGA., Imagines inscriptionum Graecarum antiquissimarum. Berolini 1883. p. 19. 20. abbrev. Imag.).

De titulo Larisaeo scripserunt:

C. Robertus, König Philipp und die Larisaeer (Hermes XVII. p. 467 sqq.) et Zur Inschrift von Larisa (Hermes XVIII. p. 318).

Fr. Blassius, Zu der neuen Inschrift von Larisa (Fleckeisens Jahrbücher 125 p. 525 sqq.).

A. Fickius (Bezzenbergers Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen VIII. p. 277 sqq.).

Titulos nuperrime a Lollingio inventos (Mitteilungen d. arch. Inst. VIII. p. 101 sqq.) hic exscribere liceat, ut facilius nostram de iis sententiam explicemus.

## De titulis a Lollingio nuperrime inventis.

Titulus is, quem primo loco Lollingius describit, in columnae lateribus tribus est atque Perrhaeborum, Dolopum, Aenianum. Achaeorum, Magnetum nomina continet, quibus civitas Phalannaea data est. Incipit autem hic catalogus verbis ‚Ἀγαθᾷ τύχα' in columnae adversa parte, qua iam non sufficiente lapicida reliqua nomina in dextro latere addidit, tum sinistram partem complevit. Hoc autem inde conicio, quod in dextro latere nomina dativi formam, a versu quarto decimo

autem nominativi praebent, quae scribendi ratio in sinistro latere omnino occurrit*). Videtur igitur scriba primum latus adversum et dextri lateris tredecim versus incidisse, aliquanto postea adiunxisse nomina quaedam, quae neglegentissime nominativi forma exarabantur. Pars lapidis a nobis aversa, de qua nihil Lollingius, nomina non habere videtur, quod fortasse ad aedificium quoddam stabat. Sinistro latere completo duo nomina etiam in summa parte (Lolling: Architrav) posita sunt, quorum alterum *ω* pro Thessalorum *ου* praebet (*Παρμενίων Παρμενίωνος*).

Primum igitur titulum appingemus, tum pauca adnotabimus.

### I. In fronte.

*In summa parte.*

*Φίλουν Φίλουνος*
*Παρμενίων Παρμενίωνος.*

Incipit decretum Phalannaeorum:

*Ἀγαθᾶ τύχα· λειτορεύον-*
*τος τοῖ Ἀσκ[λ]απίοι Ἀντιμά-*
*χοι Φιλιουνε[ίοι], ταγευόντουν*
*Εὐάρχοι Εὐα[ρ]χείοι*
*Κρατεραίοι Π[α]υσανιαίοι*
*Στρατίπποι Λεκρατιππείοι*
*Κλεολάοι Ἀν[τ]ικρατείοι*
*Νικίας Ἡρακ[λε]ιδαίοι*
*Ἱπποκράτεις Ἱ[π]ποκλεαίοι*
*Ε]ὐρυλόχοι Προυταγοραίοι*
*Φ]αλανναίουν [ἁ] πόλις ἔδου-*

---

*) *Ἀπολλοδούρου* II. a. 15. neglegenter pro *Ἀπολλόδουρος* incisum videtur. cfr. p. 6.

*κε Περραιβοῖς κ[αὶ] Δολόπεσ-*
*σι καὶ Αἰνιάνεσ[σ]ι καὶ Ἀχαι-*
*οῖς καὶ Μαγνείτε[σ]σι καὶ τοῖς*
*ἐς τὰν Φαλανναίαν πολι-*
*τείαν τοῖς ποκγραψαμένοις*
*καὶ δοκιμασθέντεσσι κατ[τ-*
*ὸν] νόμον νικᾶν· Ὀ[ν]χειματ̣σ-*
*τυόχ]ου Χαίρουννος, Διοδούρου*
*Ἀπολ]λ̣οδούροι, Ἱππονίκου καὶ Χα-*
*. . . . . . . . . μο . . . . . . . , . . . . . αμίχου Ἀπολλο-*
*δούροι, Ε]ὐ[ρυν]όμου Θερσιταίου,*
*. . . . . . . . . . α Δαΐοι, Δαΐου Σουσιστρα-*
*τιππε]ίου, Ἀντίσκουνι Δαυχναί-*
*ου, . . . . . . . . . .]α Ἀγγέλοι, Κλεοδά̣μου*
*. . . . . . . . .]τα καὶ Πολέμου[ν]ι Σουπά-*
*τροι, Πολυ]ξένου̣ Εὐάρχοι, Ξενοκλέα*
*. . . . . . . . . . . . . . .]χοι, Σουπάτρου Φιλουτα̣ί-*
*ου, . . . . . . . . .] Πασιξένοι, Πετθ̣[α]λο̣[ῦ*
*. . . . . . . . . . . Κλ]έουννι Κλεάρχοι, Πύρρ[ου Πυρ-*
*ριδαίου, Π]οσειδίππου Πανσ[α]ν[ιαίου,*
*. . . . . . . . . . . Ἱπ]π̣οκρατείου, Εὐρυμά̣[χου*
*. . . . . . . . . . . . Μελάντα Τιμοξέ[νοι*
*. . . . . . . . . . . . ου, Μελ[άντα . . . . .*

II. b.

*Ταρούλα*
*Τηλέφου,*
*Δ]αμαρμένου*
*κ]αὶ Ἀντιπάτρου*
*Π]αυσικκαίοις,*
*Ἀστοκράτει*
*Πειθολάοι,*
*Ἑρμία*
*Ἡρακλειδαίου,*
*Χρ(ε)ισίμου*
*Διουνύσοι,*
*Πέμπτου*
*Ἀκίοι*

Sequuntur nominativi

*Θρασύλαος*
*Σιμύλου,*

*Λιμένα(ρ)χος*
*Ὑπερβίοι,*
*Εὔδαμος*
*Πολυστράτοι,*
*Εὐρέας*
*Ἀ]θαναγόραιος,*
*Σ]άτυρος*
*Ν]υσάνδροι,*
*Παρμενίουν*
*Εὐάρχοι,*
*Ἀντίπατρ-*
*ος Νικάδαι-*
*ος,*
*Νικάνουρ*
*Εὐτίμοι,*
*Γ]έλουν*
*Μενίπποι,*
*Δ]ιό[νυυσος*

Reliqua dignosci non possunt.

II. a.

*Σάτ]υρο[ς*
*Φιλίπποι,*
*Εὔδαμο[ς*
*Σεχναίοι,*
*Ἀστοκρά-*
*τεις Ἀ[ν-*
*τίπποι,*
*Σόφουν*
*Κλέου-*
*νος,*
*Μελοποιὸς*
*Πολυκλέαι-*
*ος,*
*Ἀπολλο-*
*δούρου*
*Ἀγάθου-*
*νος,*
*Νικανδρ[ί-*
*δας Νικ[ίαιος,*
*Ἀγάθ[ουν*
*Ἀγάθ[ουνος,*
*Εὔ]δαμος*

Reliquae litterae suppleri non possunt cum aliqua veri similitudinis specie.

Hic igitur addenda sunt ex summa parte

*Φίλουν Φίλουνος*
*Παρμενίων Παρμενίωνος.*

I. 1. Nominativus et dativus promiscue adhibentur, ut aut *ἀγαθὰ τύχα* aut *ἀγαθᾶ τύχα* transcribi possit.

I. 5. *Κρατεραίοι*] scribae errore incisum pro *Κρατέροι.*

I. 8. *Νικίας*] nominativus falso pro genetivo *Νικία*. Hoc vitium alterum traxit

I. 9. *Ἱπποκράτεις* pro genetivo *Ἱπποκράτεος*.

I. 15. *ἐς τὰν Φαλανναίαν*] Thessali dicebant *ἐν τὰν*. Formam *τῆς κοινῆς*, sicut v. 18 *νικᾶν*, irrepsisse puto.

I. 18. Inde a versu 18 catalogus sequitur. Patris nomen plerumque genetivo indicatur, sed nonnullis locis vetus Thessalorum consuetudo adiectivorum patronymicorum remansit. *Θερσιταίου* I. 22. *Σουσιστρα-[τιππε]ίου* I. 23. 24. *Δαυχναί[ου]* I. 24. *Φιλουτι[ε]ί[ου* I. 28. *Ἱπ]ποκρατείου* I. 32. *Ἡρακλειδαίου* II. b. 9. *Ἀ]θαναγόραιος* II. b. 21. *Νικάδαιος* II. b. 27. 28.

I. 23. . . . . ΑΔΑΙΟΙΔΑΙΟΥΣΟΥΣΙΣΤΡΑ Lollingius: *Ἀδαίοι, Δαΐου Σουσιστρα* . . . . Ego potius distinxerim . . . . *α Δαΐοι, Δαΐου Σουσιστρα* . . . .

I. 26. . . . . . . . . ΤΑ. Lollingius supplet *Ὑβρέσ]τα*, sed aeque hic stare poterat *Ὀρέσ]τα* vel *Θερσί]τα* vel *Φιλού]τα*, alia.

I. 27. *Ξενοκλέα*] dativus a nominativo *Ξενοκλέας* (pro vulgari *Ξενοκλῆς*) derivatus.

I. 28. . . . . . . . . . ΧΟΙ. Lollingius: . . . . . . *ἄρ]χοι*, perinde *μά]χοι* legere possumus.

II. b. 2. *Τηλέφου*] e longum hoc loco *η* scribitur contra usum Thessalorum, sed in peregrinorum nominibus talia fieri possunt.

II. b. 9. *Ἡρακλειδαίου*] Herculis nomen apud Thessalos et Boeotos semper *η* habere solet, de qua re postea dicemus.

II. b. 10. ΧΡΙΣΙΜΟΥ. Lapicida Ε inter Ρ et Ι omisisse videtur.

II. b. 15. ΣΙΜΥΛΟΥ. Cum Lollingio *Σιμύλοι* legendum erit. Si est in lapide *Σιμύλου*, hanc terminationem e lingua vulgari mutuatam lapicidae tribuerim.

## III.

(Lolling. Mitteil. VIII. p. 107—109).

Primi versus triginta quattuor valde temporum iniquitate laesi sunt, ut continua lectio vix effici possit. Quae e litteris a Lollingio exscriptis expiscatus esse mihi videor, haec sunt:

*ψάφισμ]α· τὰν χούϱαν τὰν [διεσ-*
*αξ[ειμέ]να[ν ἱ]εϱὰν τοῖ . . . . . . . . .*
*. . . . τοῦν . . . . . . . . . . .*
*λειτοϱε]ύοντος τοῖ Ἀσκλαπί-*
*οι . . . . . . . . . . . Ἀγελαείοι, μεινὸς*
*. . . . . . . . . . . . . μίοι, τϱ(ι)ακάδι ἔδοξε ἀγο[ϱᾶ*
*οἱ πλείονες τοῦν πολιτᾶν*
*ἐν τᾶ τοῖ Πλούτουνος καὶ [Φεϱσ-*
*εφό]νας (χ)ούϱα . . . . . . . . . . . . .*
*. . . . . . . καὶ . . . . . . . . . . . ἐπὶ χο[ύ-*
*ϱας . . . . ἐνοικοδομείσουν*
*. . . . . . . . . . τὸ οἰκοδόμειμα . . . . .*
*. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .*
*. . . . . . . . . . ἁ χούϱα ἐσιὶ . . . . .*
*. . . . . . . . τοῦ βελλομένου . . . . .*
*. . . . . . . . . . . καὶ . . . . . . . . .*
*. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .*
*. . . . . . τὰ λοιπὰ τᾶ πόλι . . . . . .*
*. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .*
*μεινὸς ἑκάστοι . . . . . . . . . . . .*
*κ]αὶ τοῦν ἐποικοδομ[ει]κόντουν*
*. . . . . . τ]οῖ ἐποικίοι ἀπίτου λαβοὺν τὸ*

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
. . . . . . . τάν κε . . . . . . . [ἐποικοδο-
μ]εἴκοντα ὀμόσαντες καὶ . . . . . .
τ]ὸ μὰ λοιπὸν οἰκοδομείματ[α
. . . . ἔ[μμ]εν, αἰ μά κέ κις καταστάσει
. . . . . . . . . . . . . . ἀπτεισάτου τοῦ Θε[οῦ
τὸ] μὰ [ἐπι]μέλ[ει]μα γενέσθαι
τ]οῖς πὲρ Φιλόλαον Εὐμέ[νειον,
οὕς κε τ]όνε τὸ ψάφισμα ὀνγραφὲν [ἐν
στάλλαν λι]θίαν τεθεῖ ἐν τὸ τέμε[νος
τοῖ] Πλούτουνος καὶ τᾶς Φερσεφό[νας
. . . . . . . . . . . εἴ καὶ ἁ διεσαφειμένα χού-
ρ]α, ἅ [νῦν ἐ]στὶ τοῖ Πλούτουνος καὶ συμ . .
. . . . . . . . . . σει παντι . . . σσι διεκι . . ει ἐστὶ ἁ χού-
ρα]γοιε . . οι καὶ οἱ ταγοὶ οἰκονομείσαν-
τε]ς τὰ ἐν τοῦ ψαφίσματι διεσαφεί-
μενα] καὶ τὰν δαπάναν τὰν ἐσσομέ[ν-
αν ἔν τε τὰν κιόναν καὶ τὰν ὀνγρα[φὰ-
ν] δόντες ἀπὸ τᾶν κοινᾶν ποθόδουν
καὶ θέμενοι ἐν δαπάνα τᾶ πόλι ἀθοῦ-
οι ἔστουσαν καὶ ἀνεύθυνοι κατὰ πάν-
τα τρόπον. ὑπαρχέτου μὰ τὸ ὅμοιον
καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐνοικοδομεικόν-
τεσσι τοῖν πολιτᾶν ἐποίκιον ἐν τᾶ δι-
εσαφειμένα χούρα.

v. 1. *ψάφισμ]α.* Lollingius primis versibus breviter quid insit in decreto putat significari, quod mihi quoque arridet. Propono igitur primam litteram A supplere *ψάφισμ]α* cfr. Eleorum *ἁ Fράτρα* Cauer 253. 257. 258. 260. 263.

v. 2. nescio num spatium inter O et N litteris a me propositis excipiendis sufficiat. Lollingius exscrip-

sit O ////////// NA /// EPAN quod suppleo α]ϝ[ειμέ]να-[ν ἱ]ερὰν.

v. 6. ΤΡΑΚΑΔΙ ι inserendum censeo post ρ: τρ[ι]ακάδι cfr. Cauer 409. 10. ἰκάδι.

ΕΔΟΞΕΑΓΟ ἔδοξε ἀγο[ρᾶ cfr. Lolling. Mitteil. VIII. p. 128. 1. τῶ[ν] Θ[ε]σσαλῶν ἀγορὰ μηνὶ.

v. 8. 9. Post καὶ deesse videtur nomen Proserpinae (Φερσεφόνας). Spatium sufficit, Y v. 9 tum corrigendum est in O.

v. 9. ΥΝΑΣΟΥΡΑΤΑΛ inter Σ et O addendum est X (χ)οὐρα.

ΤΑΛΕΙΜΕ idem esse apparet quod ΚΑΙΔΕΙΜΕΝΕ versus insequentis. Sed probabilis explicatio mihi in promptu non est.

v. 15. τοῦ βελλομένου cfr. Cauer 409. 20. βέλλειτει.

v. 21. ἐποικοδομ[ει]κόντουν et ἐνοικοδομεικόντεσσι v. 45. 46. et ἐποικοδομ]ειίκοντα v. 25. participii perfecti activi formae sunt. Praesentis terminationem in hac forma Aeolenses quoque et Boeoti usurpaverunt, de qua re videsis infra.

v. 22. ἀπίτου λαβοὺν]. In licitationibus hic terminus adhibetur, cfr. Lucian. Βίων πρᾶσις. 6. ἔχω τοσοῦτον λαβών. 11. ἔχε λαβών. 19. ἔχε λαβών.

v. 24. τάν κε = ἣν ἂν Atticorum.

v. 25. ειικοντα] Participii perfecti activi accusativum in his agnoscendum puto, velut οἰκοδομ]ειίκοντα. Cfr. ad v. 21.

v. 27. a Lollingio sic exscribitur

ΝΕ ////////// ΕΝΑΙΛΙΑΚΕΚΙΣΚΑΤΑΣΠΑΣΕΙ

Suppleo . . . ν ἔ[μμ]εν, αἴ μά κέ κις καταστάσει. Spatium non repugnat huic sententiae, ΛΙ facile legi poterat pro M. καταστάσει legerim, non κατασπάσει cfr.

Cauer 457. 42. 43. εἰ δ' ἄμμὴ καινστάση. Ad αἰ μά κέ κις velim conferas αἰ δέ κέ τι Cauer 428. 37. αἴ κέ τις Cauer 428. 11. al.

v. 28. Μ ////// \ΙΠΕΙΣΑΤΟΥΤΟΥΘΕ

. . . . ἀπτεισάτου τοῦ θε[οῦ i. e. ἀποτεισάτω τῷ θεῷ. cfr. Cauer 148. D. 36 ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ Cauer 457. 35 ἀπυτεισάτω. De apocope praepositionis ἀπὺ eiusque assimilatione cfr. ἀττᾶς Cauer 409. 12. ἀττᾶν Cauer 409. 46.

v. 29. ΜΑ ////// ΜΕΛ ///// ΜΑΓΕΝΕΣΘΑΙ

τὸ] μὰ [ἐπι]μέλ[ει]μα γενέσθαι.

v. 30. ΟΙΣΠΕΡΦΙΛΟΛΑΟΝΕΥΜΕ.

τ]οῖς πὲρ Φιλόλαον Εὐμέ[νειον: τὸ μὰ ἐπιμέλειμα γενέσθαι τοῖς πὲρ Φιλόλαον Εὐμένειον similiter dictum videtur atque ἐπιμελ]ειθεῖμεν μὰ τ[ὸν ταμίαν Cauer 399. 9. vel ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι Cauer 434. 28. ἐν παίσα γίνηται ἐπιμελεία Cauer 433. 10. τὰν παίσαν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο Cauer 433. 6. 7. Imperatur collegio cuidam, cui praeest Philolaus, Eumenis filius, ut decretum publicandum curent.

v. 32. Lollingius supplet ἐς στάλαν λι]θίαν, equidem maluerim ἐν στάλλαν λι]θίαν secundum Thessalorum dialectum. Cfr. eodem versu ἔν τε τὸ τέμε[νος, v. 40. ἔν τε τὰν κιόναν. Illud ἐν vero antecedenti versui (31) tribuo, ubi plus spatii videtur esse.

v. 35. //// ΑΑ //////// < ΤΙΤΟΙ inter Α et < i. e. Σ sex litteras excidisse credibile non est, ut cum Lollingio ἱερά ἐστι coniciamus. An νῦν supplendum est?

v. 37. Sunt in lapide hae litterae

////// ΓΟΙΕ //// ΟΙΚΑΙΟΙΤΑΓΟΙ

Lollingius coniecit: οἱ μὰ στρ]ο[τ]ε[ιγ]οὶ καὶ οἱ ταγοὶ, quod fieri nequit propter loci angustias. Nam ΡΑ,

quod ad XOY versus antecedentis addatur oportet, non versui 36, sed huius versus (37) initio tribuendum est; XOY enim usque ad marginem pertinet. Quod vero his litteris PA suppletis superest spatii, in hoc nequaquam οἱ μὰ στρ]ο[τ]ε[ιγ]οὶ i. e. sex litterae collocari possunt. Iam apud Thessalos forma στραταγὸς sonabat, non στροτειγός. Quid scribendum sit nescio, praesertim cum antecedentia tanta caligine premantur.

v. 38. ΔΙΕΣΑΦΕΙ usque ad marginem. Itaque quae interierunt litterae MENA potius initio v. 39 addo, quibus litteris lacuna illa a Lollingio adnotata evanescit.

v. 39. ΕΣΣΟΜΕ. in lapide. ν igitur in versus 39 fine, non in versus 40 initio ponemus.

v. 40. 41. Malim litteras sic distribuere ὀνγρα-[φὰ|[41] ν] δόντες quam cum Lollingio ὀνγρα|[41] [φὰν] δόντες.

κιόναν] Utrum scribae errore κιόναν pro κιόνα exaratum sit an e more posterioris aetatis accusativus singularis III. declinationis ν assumpserit, difficile est discernere.

v. 45. 46. De ἐνοικοδομεικόν|τεσσι vide quae supra ad v. 21 adnotavimus.

## IV.

(Lolling. Mitteil. VIII. p. 110.)

Ἀ]θάνα Πολιάδι οἱ πολίαρχοι ὀνέ-
θεικαν ἀρχιπολιαρχέντος
Ἀσκαλαπιοδούροι Αἰσχιναίοι·
Πολύγνοντος Σιμμιαίοι,
Ἀσκαλαπιόδουρος Ξενολάοι,
Εὐβίοτος Ἐπιγόνοι,
Ἐπίνικος Πανσανίαιος.

v. 1. Pro Π vocis *πολίαρχοι* et *ἀρχιπολιαρχέντος* lapicida incidit ΤΤ.

v. 4. *Σιμμιαίοι* falso in lapide. Nominativum desideramus *Σιμμίαιος*. Ex analogia versus antecedentis, in cuius fine legimus *Αἰσχιναίοι*, operarius exaravit genetivum *Σιμμιαίοι*.

Patris nomen bis genetivo (v. 5. 6), ter adiectivo patronymico (3. 4. 7) significatur.

Hos quattuor titulos cum Lollingio regioni Phalannaeae vindicamus. Reliquarum inscriptionum eas tantum exscribemus, de quibus habemus aliquid, quod adnotemus.

Lolling. Mitteil. VIII. p. 112.

*Σουΐδάουν τὸ κο-*
*ινόν· Ἐ[ἱ]ρακλει-*
*τονάστας Γαύρε[ι-*
*ος, Ἀντιμένουν Βρ[υ-*
*θιάδαιος, Αἴνετο[ς*
*Ἀντι[ό]χειος, Ἀστο[δ-*
*άμας* vel *Ἀστόλπας] Ἀντόχειος, Ὀ-*
*ρέστας Πολυστράτ[ε-*
*ιος, Ἑρμαίουν Κυλ[ά-*
*σειος, Ἀντίοχος Μι-*
*νδάρειος, Μέλανθ-*
*ος Πανσαννίαιος, Ἰ-*
*άσουν Δικαίειο[ς, Φ-*
*ερεκράτεις Μεν[ού-*
*νειος, Κάλλιππ[ος Κ-*
*αλλ]ίαιος, Φερε[κρά-*
*τεις] Γαύρειος.*

Nomina *νεοποιήτων* hoc decreto continentur, quibus civitatem addicit Suidarum urbs.

v. 1. *Σουϊδάουν* a nominativo *Σουΐδας, Σουΐδα* derivatum et Crannoniorum consuetudine non contractum. Cfr. *πολιτάουν* Cauer 400. 17. *κοινάουν* Cauer 399. 13.

v. 2. Si recte *Ε[ἰ]ρακλειτονάστας* conicitur, mirum est, cur in hoc nomine ΕΙ legatur pro Η quod aliis locis in Herculis nomine occurrit.

v. 7. *Ἀντόχειος* servandum est. Cfr. *Ἀντόχειος* Cauer 395. B. 16 et *Ἄντοχος* Lolling. Mitteil. VIII. p. 114. 7.

v. 12. *Πανσαννίαιος*. Geminatur *ν* mirum in modum, sed eiusmodi geminationes saepius occurrunt. Cfr. *Δαμμάτρειος* Cauer 409. 79.

v. 16. ΙΑΙΟΣ] etiam alia cogitari possunt, velut *Ἱππ]ίαιος, Νικ]ίαιος*.

Lolling. Mitteil. VIII. p. 113.

*Τοῦ δεῖνος Παρμ]ενιών[είοι*
*Καμλίπποι Βουμουνείοι*
*Φιλάγρου Μενεσταίοι.*

v. 2. ΚΑΜΛΙΠΠΟΙ corrigendum est cum Lollingio in ΚΑΛΛΙΠΠΟΙ *Καλλίποι*. Pro *Βουμουνείοι* Lollingius scribit *Βουδουνείοι* (cfr. *Βούδουν* Cauer 395. C. 39). Sed cur non concedamus Thessalis formam *Βουμουνείοι* a *βουμός* i. e. *βωμός* ceterorum? Si vero emendare libet, magis ad litterarum traditarum speciem accedit ΒΟΥΛΙΟΥΝΟΣ quam ΒΟΥΔΟΥΝΟΣ pro eo, quod est in lapide, ΒΟΥΜΟΥΝΟΣ cfr. Cauer 409. 61. *Βουλιουνείοι*.

v. 3. cum Lollingio scribo *Φιλάγροι*.

Lolling. Mitt. VIII. p. 114. 7.

*Ἄντοχος*.

cfr. quae supra adnotavimus.

Lolling. Mitt. VIII. p. 115. 10.

*Ἀσστόφιλος*
*Παρμονίδειος.*

*σ* duplicatum ante *τ* praecipue in titulis Pharsalicis occurrit.

*Παρμονίδειος*] Desideramus *Παρμονίδαιος*.

Lolling. Mitt. VIII. p. 117. 19.

ΕΥΒΙΟΤΑΠΥΡΡΙ //////

Lollingius: *Εὐβιότα Πυρρί*[*ου*. An *Εὐβιότα Πυρρε*[*ία*?

Lolling. Mitt. VIII. p. 117. 20.

*Εὔβουλος Ποσιδιούνειος.*

Vere Thessalicum esset *Ποτειδιούνειος*; *Ποσιδιούνειος* e vulgari sermone influxit.

Lolling. Mitt. VIII. p. 118. 22.

ϽΑΕΙΣΥΛΑ

*Θαεισύλα*, nomen feminae.

Lolling. Mitt. VIII. p. 118. 24.

ΘΕΙΡΙΩΝ

Lollingius proponit *Θείρων*, *ι* enim terminationis esse incertum. Per se forma *Θειρίων* suspicionis ansam non praebet cfr. ⊕ϜΕRΙΟΝ Styraeorum IGA 372. 140. Titulus posteriori aetati assignandus est, cum vulgaris dialectus Thessalicam opprimere incipiebat. *ϑ* enim in locum labialis *φ*, *ω* in locum Thessalici *ου* successit, quamobrem dubito num recte exscripserit Lollingius R pro recentiore P.

Lolling. Mitt. VIII. p. 119. 29.

*Κρατεισία ἁ Ἀστο-*
*μειδεία γυνά.*

In hoc titulo articulus ἁ adnectit appositionem, qui omissus est Cauer 405.

*Πουτάλα Πουταλεία κόρα*
*Τιτυρεία γυνά.*

Lolling. Mitt. l. l. 35.

*Νικόλαος*
*Ὑλάνδρειος.*

Quod legitur [*Ν*]*εικόλαος* Cauer 409. 62. posteriorum temporum consuetudinem *ι* longum litteris *ει* significandi praebet.

Lolling. l. l. 36.

*Ξενοκλέα*[*ς*

est nominativus, pro *Ξενοκλῆς* ceterorum.

Lolling. l. l. 40.

*Πανθαείτα*

nomen feminae; velim conferatur *Θαεισύλα* Lolling. l. l. 22. *θαει* a *θαεῖσθαι* i. e. *θεᾶσθαι* derivatum est. Cfr. Ahrens II. p. 342.

Lolling. l. l. 45.

*Ποτειδουνίπα Καπαναίου* scribendum est, non *Ποτειδουνίπ*[*α Κ*]*απαναίου.* An corrigendum est *Καπαναίο*[*ι*] pro *Καπαναίου?*

Lolling. l. l. 47.

ΕΡΜΑΥΟΥΧΘΟΝΙΟΥ
*Ἑρμαύου Χθονίου.*

Forma *Ἑρμαύου* valde singularis est, plerumque legimus *Ἑρμάου,* semel *Ἑρμαίου* Cauer 412. 3. Quamvis affirmet Lollingius *Ἑρμαύου* esse in lapide, tamen aegre persuadere mihi possum hoc ita se habere.

Nonne fortasse exaratum erat ΕΡΜΑΙΟΥ, sed litterae Ι pars superior eum in modum deleta vel laesa est, ut Υ nos agnoscere putemus?

Lolling. l. l. 55.

ΟΚΡΑΤΕΙΣ

Lollingius: *Φιλ]οκράτεις*. Multa alia quoque excogitari possunt, velut *Δαμ]οκράτεις*, *Ἀστ]οκράτεις*, *Ἱππ]οκράτεις*, *Πυθ]οκράτεις*, *Ξεν]οκράτεις*, *Ἀριστ]οκράτεις*.

---

In commentatione nostra titulos a Lollingio editos hunc in modum laudabimus:

Lolling. p. 102. 103. 105 = Phal. I.
Lolling. p. 104. 106 = Phal. II. a. b.
Lolling. p. 107—109 = Phal. III.
Lolling. p. 110 = Phal. IV.

tres inscriptiones votivas:

Lolling. p. 111 (1) = Loll. V. 1.
Lolling. p. 111 (2) = Loll. V. 2.
Lolling. p. 112 (3) = Loll. V. 3.

duas inscriptiones civium nomina continentes:

Lolling. p. 112 (1) *Σουϊδάουν* = Loll. N. 1.
Lolling. p. 113 (2) = Loll. N. 2.

sepulcrales titulos:

Lolling. p. 113. 1. = Loll. Sep. 1.
Lolling. p. 113. 2. = Loll. Sep. 2.
Lolling. p. 114. 3. = Loll. Sep. 3.
etc.

## De variis dialecti Thessalicae formis.

Qui novissimus in universum de dialecto Thessalica scripsit Meisterus Phthiotidis dialectum, quippe quae vix ullam cum ceterarum Thessaliae civitatum dialectis haberet necessitudinem, cum habitum dialecti Thessalorum adumbraret, plane neglexit (Meister. I. p. 289. 290): atque optimo iure, nam quae Phthiotis communia habet cum reliqua Thessalia non proprie Thessalica sunt. Velut ἐν cum accusativo pro εἰς etiam apud Delphos, Phocenses, Aetolos invenimus (Ahrens. II. p. 359), ᾱ pro η universae Doridi proprium est. infinitivus in μεν exiens unus fere cognationem quandam potest testari. Sed hoc non sufficit, ut dialectum pro vere Thessalica vendamus. Eam ob causam et Cauerus Phthiotidis titulos segregavit a Thessalicis et Fickius eos inter Thessalicos non recepit.

Reliquarum trium partium (Thessaliotidis, Pelasgiotidis, Hestiaeotidis) inscriptiones Meisterus ad construendam dialectum Thessalicam adhibuit, quamquam admonet, ne has quidem plane consentire (p. 290).

Huic sententiae assentiri non possum. Titulo illo Larisaeo invento aliter nobis iudicandum et fundamenta Thessalicae dialecti esse iacienda puto. A titulo Larisaeo nobis proficiscendum, inde regulae explicandae, inde videndum est, cuius regionis dialectus vere Thessalica existimanda, quae non sit. Pharsaliorum autem inscriptiones cum Larisaeis tam parum congruunt, ut Pharsalicam loquendi consuetudinem non una cum ceterorum Thessalorum dialecto pertractare possimus. Hanc ob causam in adumbranda Thessalica dialecto Pelasgiotidis praecipue inscriptiones respicie-

mus, de Pharsalicis segregatim dicemus. Ceterum cognatas esse has dialectos non negabimus, sed negamus tam arcte cohaerere Larisaeam cum Pharsalica quam cum Crannoniorum, Phalannaeorum, Metropolitanorum dialecto. Si vero data occasione paululum expatiabimur atque de Pharsalica consuetudine pauca addemus, neminem ideo nobis succensurum speramus. His praemissis accedamus ad rem.

## De dialecto Thessalica.

### De accentu.

Cum de Thessalis nihil nobis traditum sit, quas leges in accentibus ponendis secuti sint, hac in re eos cum ceteris Graecis conspirasse censemus. Itaque secundum regulas omnibus Graecis communes posuimus accentus (Ahr. I. 219).

### De aspiratione.

Casu factum est, ut nullum spiritus asperi signum in vetustioribus titulis extet. Veri simile autem est ut plerosque alios Thessalos ⊟ vel H antiquissimis temporibus adhibuisse. Pronuntiasse eos spiritum asperum vetustiore aetate hae formae docent:

*ποϑόδουν* C. 399. 13. 409. 46. — *καϑ'ἱδδίαν* C. 400. 13. — *ἐφάνγρενϑειν* C. 409. 41.

Postquam vero Ionum scripturam receperunt, spiritum iam non expresserunt, nihilo minus autem pronuntiaverunt.

Apollinis nomen, ut spiritu aspero adornetur, vehementer postulat Pfordtenius (De dialecto Thessalica p. 38) secundum locum Platonis, qui est in Cratylo p. 405. b. *κατὰ δὲ τὴν μαντικήν, καὶ τὸ ἀληϑές τε καὶ*

τὸ ἁπλοῦν (ταὐτὸν γάρ ἐστιν) ὥσπερ οὖν οἱ Θετταλοὶ καλοῦσιν αὐτὸν, ὀρθότατ' ἂν καλοῖτο. Ἁπλῶν (sic B, Ἁπλὸν T) γάρ φασι πάντες Θετταλοὶ τοῦτον τὸν θεόν. Sed hic Platonis locus non magni momenti esse potest. Nam putabimus Thessalos re vera Apollinis nomen a voce ἁπλοῦς derivasse? Iam apud Platonem legimus Ἁπλῶν vel Ἁπλοῦν (Boeckhii coniecturam), nobis autem in titulis traditur Ἄπλουνος C. 409. 22. 44. Ἄπλουνι C. 417. 420, ut accusativus sonuerit Ἄπλουνα (cfr. Boeckh. CIG. 1766. Ἁπλοῦν quod scripsisse Plato videtur pro eo quod debebat scribere Ἄπλουνα). Ne longior sim, ex his Platonis explicationibus argutis quidem et ingeniosis, sed puerilibus fere quod attinet ad etymologiam caveamus aliquid concludamus de dialectorum diversitatibus.

## De consonis.

### A. De consonis simplicibus.

#### 1. *F*.

Apud priscos Thessalos viguisse litteram *F* (**C** scriptam) tituli vetustiores probant hi:

*Fασίδαμος* C. 419. — *Fεκέδαμος* C. 404.

In media voce *F* apud Thessalos non occurrit, Pharsaliorum est *ΔάFον* C. 394.

#### 2. φ pro θ.

*Φιλόφειρος* C. 412. 12. 409. 80. — *Φιλοφείρειος* C. 409. 53. 91.

Recte Ahrensius I. p. 219 (cfr. Fick. Bezz. Beiträge V. p. 14) adnotat monstra illa ab Homero commemorata (φηρσὶν ὀρεσκῴοισι A 268. φῆρας B 743) in Thessalia sedes suas habuisse. Astipulandum est

hoc loco Ahrensio (I. p. 219) et Wilamowitzio (Zeitschr. für Gymnasialw. 1877. p. 643) et Meistero contra Hinrichsium (De Homericae elocutionis vestigiis Aeolicis p. 49. 50) cum Centaurorum notione nomen quoque a Thessalis ad Aeoles atque Iones migrasse. Forma *φῆρες* enim apud Homerum de Centauris tantum usurpatur neque ullum est indicium apud Lesbios eam latius pertinuisse (cfr. Curtius, Griechische Etymologie[5] p. 484).

Huc etiam referendum est

*Πετθαλός* C. 409. 55. — *Πετθαλοῦν* C. 409. 14. 15. 18. — *Πετθαλείοι* C. 409. 1. — *Πετθάλειος* Loll. Sep. 33. — *Πετθ[α]λο[ῦ* Phal. I. 29.

Pro *ϑ* enim ceterorum in hac voce habemus *π*, quod e *φ* propter sequentem aspiratam ortum est. Cfr. Robert. Herm. XVII. p. 472. Boeoti exhibent *Φετταλός*. Cfr. Meist. I. p. 260.

### 3. *κ* pro *τ*.

*κίς* C. 409. 22. Phal. III. 27. — *κίνες* C. 409. 41. — *διέκι* C. 409. 11. (Phal. III. 36?) — *πόκκι* C. 409. 12.

Unice Thessalica dialectus gutturalem servavit, quam ceteri Graeci in dentalem mutaverunt. Cfr. Robert. Herm. XVII. p. 474. Fick. Bezzenbergers Beiträge VII. p. 284. G. Meyer, Griech. Gramm. §.190. §.437.b. Curtius, Gr. Etym.[5] p. 489.

### 4. *τ* pro *σ*.

*τ* servatum est in verbo

*Ποτειδο[ῦ]νι* C. 410. 3. 4. — *Ποτειδο[ῦνι* Loll. V. 1. — *Ποτειδουνίπα* Loll. Sep. 45. — *Ποτειδου[νίπα* Loll. Sep. 46.

Aeque Dorienses hoc loco *τ* habent. Cfr. Ahr. II. p. 64. Quod legitur

*Π*]*οσειδίππου* Phal. I. 31. et *Ποσιδιούνειος* Loll. Sep. 20.

e vulgari dialecto in Thessalicam translatum est.

*τᾶμον* C. 409. 44.

retinuit *τ*, quod apud Dorienses transiit in *σ*. Cfr. *σάμερον, σᾶτες,* Ahr. II. p. 65.

5. *φ* pro *χ*.

Pro *δάφνη* Thessali loquebantur *δαύχνα*.

*ἀρχιδαυχναφορείσας* C. 417.

est pro *ἀρχιδαφναφορείσας*. Cfr. Boeckh. CIG. 1766. Eandem stirpem inveneris in

*Δαυχναί*[*ου* Phal. I. 24.

Cfr. Ahr. I. p. 219. Meist. I. p. 301. G. Meyer, Gr. Gr. §. 200. 2.

6. *τ* et *θ* inter se mutantur.

*ἐγένονθο* C. 409. 12. — *ἐφάνγρενθειν* C. 409. 41. — *πεπεῖστειν* C. 409. 16.

Idem apud Boeotos observare licet. Cfr. *παργινύωνθη, ἐστροτεύαθη, συνεβάλονθο, ἀπεγράψανθο, ἐποείσανθο, ἐφάπιεστη, καταδουλίτταστη, ἀπολογίτταστη, ἐσσαρχάσαττη.* Ahr. I. p. 408. Meist. I. p. 261. Phocenses quoque et Locri Ozolae aspiratam *θ* in *τ* mutabant. Cfr. *ἀποπολιτεύσασται* C. 223. A. 55. — *ἑλέσται* C. 230. 6. — *ἀρέσται* C. 229. B. 7. 8. — *παματοφαγεῖσται* C. 229. B. 16. 19. — *χρῆσται* C. 229. A. 19. 23. — *χρέστο* C. 230. A. 8. — *ἑλέστο* C. 230. B. 1.

7. De ν paragogico.

ν, quod dicitur ἐφελκυστικόν, occurrit in ἀΐν C. 400. 13.

Iis locis, quibus vulgo terminationibus addi solet, in titulis Thessalicis ν paragogicum non reperimus. Sed hoc casu factum neque inde concludendum est, non admisisse eos ibi accrementum illud. Immo latius apud Thessalos usus ν in fine verbis accedentis videtur pertinuisse, adiungitur enim infinitivis activi et passivi et III. personae pluralis passivi (cfr. Robert. Herm. XVII. p. 474. Blass. Fleckeisens Jahrbücher 125 p. 527).

ὀνγράψειν C. 409. 21. — ἔσσεσθειν C. 409. 16. — ἐξεργασθείσεσθειν C. 409. 17. — ψαφίξασθειν C. 409. 14. — δεδόσθειν C. 409. 18. — πεπεῖσειν C. 409. 16. — ἐφάνγρενθειν C. 409. 41.

Conferatur G. Meyerus (Gr. Gr. §. 307), qui ἐποίειν, ἤσκειν, βεβλήκειν affert atque apud Platonem et Aristophanem saepius plusquamperfecti formas ν illo paragogico ornatas esse commemorat.

8. A grammaticis traduntur

Ἐλιπεὺς pro Ἐνιπεύς, Κιέριον pro Πιέριον, Βώδων, Βωδώνη pro Δωδώνη.

De his vocibus, quae Ahrensius (I. p. 219) et Meisterus (I. p. 300. 301) exposuerunt, conferantur.

## B. De consonis duplicibus et geminatis.

1. De liquidarum geminatione.

Titulo Larisaeo dilucide evictum est verum esse quod tradebant grammatici, etiam apud Thessalos ut apud Aeoles spirantes liquidis assimilari. Cfr. Ahr.

I. p. 220. Meist. I. p. 137 sqq. Hirzel. Zur beurteilung des aeolischen dialektes 1882. p. 28.

*ἀπυστέλλαντος* C. 409. 3. 23. — *βέλλειτει* C. 409. 20. — *βελλομένου* Phal. III. 15. — *στάλλας* C. 409. 21. 44. — *ἀμμέουν* C. 409. 12. — *ἀμμέ* C. 409. 13. 14. 18. — *ἔμμεν* C. 409. 20. — *ἐμμί* C. 403. — *κρεννέμεν* C. 409. 14. — *ὑστερομειννία* C. 409. 40*). — *συνμεννάντουν* C. 409. 15. — *κύρρον* C. 409. 20. 46. — *Κραννούνιοι* C. 409. 49**). — *Κρανν, Κραννου, Κραννουνίουν, Κραννωνίων* Leake. Travels in Northern Greece III. 365.

Quae cum ita sint, non dubitabimus hanc assimilationem etiam in Perrhaeborum nomine agnoscere.

*Περραιβοῖς* Phal. I. 12.

ΠΕΡΑ in nummis vetustiori aetati tribuendum est, qua scribebant unam litteram pro duabus. Cfr. Ahr. I. p. 220. Meist. I. p. 143. 301.

*Γόννος, Γόννοι* pro forma vere Thessalica habendum est; quodsi inveniuntur formae *Γοῦνιος* et *Γουνία,* has equidem e vulgari dialecto in Thessalicam influxisse puto (cfr. Ahr. I. p. 220. Meist. I. p. 301).

### 2. De *νσ*.

Difficile est statuere, utrum Thessali coniuncturam *νσ* omnino admiserint necne. Illud vero extra omnem dubitationis aleam positum est, *νσ* in fine vocabulorum eos passos non esse. *ν* eiecto vocalis antecedens non producebatur (cfr. Ahr. II. 533. Meist. I. p. 307).

---

*) In nomine proprio *Νυμειννίοι* C. 409. 25 et *μεινὸς* Phal. III. 5. 20. falso unum *ν* scribitur, ubi dialectus duo postularet, sed idem est apud Lesbios, de quibus conferantur Ahr. I. p. 51. Meist. I. p. 138.

**) ΚΡΑΝΟΥΝΝΙΟΙΣ C. 399. 7. lapicidae vitio vertendum est.

τός C. 409. 3. 11. 12. 20. 24. 41. 45. — ταγός C. 409. 3. 11. 24. 41. — πολέμος C. 409. 12. — ἐτέρος C. 409. 13. — ἀξίος C. 409. 13. — αὐτός C. 409. 42. — εὐεργετές C. 400. 10*).

Convenit igitur in hac re Thessalorum dialectus cum quibusdam gentibus Doricis (cfr. Ahr. II. p. 533. p. 172 sqq.). Quodsi Ahrensius (l. l. p. 177) „eas potissimum syllabas finales corripi dicit, quarum longa vocalis vel diphthongus productione suppletoria propter consonam eiectam facta sit“, considerandum videtur, rectene hoc affirmaverit. Apud Cretenses quidem in locum prisci ονς vel ανς non primum ω vel ᾱ successisse videtur, tum vocalis longa ultimae correptione ο et ᾰ facta esse, sed statim ος et ᾰς sequebatur priscas terminationes ονς et ανς. Idem sentit G. Meyerus (Gr. Gr. §. 361). Accusativi I. declinationis item in brevem syllabam exire putandi sunt eodemque modo participia aoristi I. activi in ᾰς, velut

τάς C. 409. 43. 47. — στάλλας C. 409. 21. 44. — λιθίας C. 409. 21. 44. — δύας C. 409. 21. 44. — ἐπιστολάς C. 409. 43. 47. — ἱεραμναμονείσας C. 417. — ἀρχιδαυχναφορείσας C. 417.

De νσ in media voce nihil potest contendi, cum eiusmodi exemplum in titulis non reperiatur. De Pharsalico πάνσα C. 395. 2. infra dicemus.

3. τθ pro ττ(σσ).

Πετθαλός C. 409. 55. — Πετθαλοῦν C. 409. 14. 15. 18. — Πετθαλείοι C. 409. 1. — Πετθ[α]λο[ῦ Phal. I. 29. — Πετθάλειος Loll. Sep. 33.

Robertus comparat Βατθέκας pro Βαττάκης (cfr.

---

*) ἀπελευθερουθείς Loll. V. 3 κοινὴν sapit.

Herm. XVII. p. 472). Cretenses *θθ* habebant in *θάλαθθα* (cfr. G. Meyer. Gr. Gr. §. 214).

Quod huic sententiae repugnare quis arbitretur

*Μολόσσειος* C. 422.

nullius momenti esse puto. Apparet enim hoc nomen tituli Pherensis cohaerere cum gentis Molossorum appellatione, qui non eadem, qua Thessali, lege tenebantur (cfr. Meist. I. p. 302). Nummorum inscriptiones *Θεσσαλῶν*, ut recte adnotat Meisterus (I. p. 302), nihil faciunt ad hanc rem, cum posteriori tempori sint vindicandae; neque ceterorum dialectorum scriptorumve consuetudo *Θεσσαλοί* aut *Θετταλοί* (Boeoti *Φετταλοί*) scribendi respicienda est. Suae enim quisque dialecto adaptabat ceterorum formas.

4. *τθ* pro *φθ*.

Pro *φθ* reliquorum apud Thessalos in usu erat *τθ*, ita ut *φ* assimilaretur dentali et *θ* ante *θ* mutaretur in *τ* (cfr. Blass. Miscell. epigr. Satura philologa Hermanno Sauppio oblata §. 1).

*Ἀτθονειτεία* C. 411. — *Ἀτθόνειτος* C. 409. 60. 89.

5. *σσ* pro *ζ*.

*σσ* apud Thessalos quibusdam locis respondet *ζ* litterae aliorum.

*ἐνεφανίσσοεν* C. 409. 12.

6. *σ* geminatum.

*σ* inter vocales geminatur.

*ἔσσεσθειν* C. 409. 16. — *ὄσσαπερ* C. 409. 17. — *ὄσσουν* C. 409. 41. — *ἐσσομέ[ν]αν* Phal. III. 39.

Idem apud Aeoles atque nonnullos Dorienses fit (cfr. Ahr. II. p. 99. Ahr. I. p. 65 sq. Meist. I. p. 133 sqq.).

Consuetudinem σ ante τ, κ, χ duplicandi apud Pharsalios usitatissimam ceteri non secuti esse videntur. Unum potest afferri Θέμισσι C. 418. In titulo Larisaeo nullum eiusmodi extat exemplum et ΑΡΙΣ.Τ..ΟΝ ἀρισστεύων non recte a Meistero laudatur (p. 300). In lapide enim haec sunt:

ARIΣTINON

i. e. ἀριστ[εύ]ον. Lolling. Mitt. VII. p. 224. Roehl. Imag. p. 20.

Ἀσστόφιλος Loll. Sep. 10 quominus Pharsaliis tribuamus, nihil est quod impediat.

7.

Assimilantur saepissime litterae finales articuli et praepositionum primae insequentis verbi litterae.

ἀττᾶν C. 409. 46. — ἀ]ττ[ᾶν] C. 399. 13. — ἀττᾶς C. 409. 12. — ἐττοῖ C. 409. 14. — ἐττᾶ C. 400. 15. — καππαντός C. 409. 20. 46. — τὰμ μὲν C. 409. 22.*) — τὰμ μὰ C. 409. 22. — ποκγραψαμένοις Phal. I. 16.

ν ante gutturalem plerumque servatur:

προανγρέσ[ι C. 400. 15. — ὀνγραφεῖ C. 399. 10. 400. 24. — ὀνγράψειν C. 409. 21. — ὀνγραφέν Phal. III. 31. — ὀνγρα[φάν Phal. III. 40. — συνκλεῖτος C. 409. 10. — ἐν κιόνα C. 399. 10.

ν in γ transiit in

ὀγγράψαντας C. 409. 44.

8.

Geminantur consonae hisce locis:

καθ' ἰδδίαν C. 400. 13. — Πανσαννίαιος Loll. N. 1. 12. — Λαμμάτρειος C. 409. 79.

---

*) Contra τὰν μέν C. 409. 44.

In quibusdam vocibus vacillat usus:

*Μεννέας* C. 409. 63, contra *Μένουν* C. 409. 68. — *Ἀριστομένεις* C. 409. 73. alia — *Σιμμίας* C. 409. 61. — *Σίμμειος* C. 409. 63. 74. — *Σιμμιούνειος* C. 409. 51. — *Σ[ίμ]μειος* C. 409. 72, contra *Σιμίας* C. 409. 49. — *Σιμίαιος* C. 409. 49.

Apud Pharsalios eandem consuetudinem reperimus. Cfr.

*Μικκύλειος* C. 395. C. 26. 27. — *Μίκκυλος* C. 395. C. 25 et *Μικύλλειος* C. 395. D. 8.

## De vocalibus.

### A. De vocalibus brevibus.

*ᾰ.*

*Στρατούνειος* C. 409. 77. — *Ἱππόστρατος* C. 409. 50. — *Ἱπποστράτειος* C. 409. 51. — *Στράτουν* C. 409. 54. — *Στράτιος* C. 409. 68. — *Στρατίειος* C. 409. 75. — *Πολύστρατος* Phal. II. b. 19. Sep. 44. — *Στραιίπποι* Phal. I. 6. — *Σουσιστρα[τιππε]ίου* Phal. I. 23. — *Πολυστρατεῖαι* Loll. Sep. 44. — *Πολυστράτ[ε]ιος* Loll. N. 1. 8.

Lesbii exhibent *στρότος* etc. (Ahr. I. p. 76. Meist. I. p. 48), Boeoti *στροτ* et *στρατ* (Meist. p. 216).

*α* pro *ε*.

*ἱαρουτοῖς* C. 400. 25.

Sed hoc *α* Crannoniis tantum proprium est, ceteri Thessali habent *ἱερός* etc. Cfr.

*ἱερόν* C. 409. 22. — *ἱεροῦν* C. 409. 40. — *Ἱερομνάμουν* C. 409. 53. — *ἱερομναμονείσας* C. 417. — *[ἱ]εράν* Phal. III. 2.

α pro ο.

[Λ]ευκαθέᾳ C. 421.

Eadem vocalium mutatio est in Λευκάθια CIG. 3066. Λευκαθεών CIG. I. Add. 3641. b. cfr. Fick. Bezzenberg. Beiträge V. p. 11.

ε pro α.

Θέρσουν C. 409. 55. — Θερσέας C. 409. 60. — Θερσέαιος C. 409. 60. — Θερσίτας C. 409. 77. — Δαμοθέρσειος C. 409. 85. — Θερσολόχειος C. 412. 9. Eodem modo Aeoles et Boeoti θέρσος habent pro θάρσος (Ahr. I. p. 75. Meist. I. p. 42. 43. p. 215. Hinrichs. De Homeric. eloc. vest. Aeol. p. 62. Hirzel. Zur beurteilung d. aeol. dial. 1862. p. 11).

διὲ C. 409. 12. 16. — διέκι C. 409. 11. — διετέλει C. 399. 4. — διεσαφειμένα Phal. III. 34. 38. 46. — Ϝεκέδαμος C. 404.

ε pro ι.

κρεννέμεν C. 409. 14. — Ὑβρέστας C. 409. 71, sed Ὑβρίσταιος C. 409. 73.

ε pro ο.

βέλλειτει C. 409. 20. — βελλομένου Phal. III. 15. Cfr. Boeoticum βειλόμενος, Locrorum δείλεται, praeterea βελτίων, βέλτερος. Meist. I. p. 220. Robert. Herm. XVII. p. 475.

ι pro ε.

Κλιόμαχος C. 422. — Κλι[ο]ν[ίδ]αιος C. 414. 12. — Ἐροτοκλία[ς] C. 414. 20. — Λίοντα C. 400. 15.

In plerisque titulis autem ε ante vocalem insequentem servatur.

*Κλεάνδρειος* C. 409. 83. — *Κλεαρχείοι* C. 409. 2. — *Κλεάρχοι* Phal. I. 30. — *Κλεανδρίδαιος* Loll. Sep. 43. — *Ἀριστοκλέας* C. 409. 81. — *Ξενοκλέα* Phal. I. 27. — *Πολυκλέαιος* Phal. II. a. 12. 13. — *Ἱπποκλεάδα[ς* C. 406. — *Καλλικλέαιος* Loll. Sep. 34. — *Ξενοκλέα[ς* Loll. Sep. 36. — *Διοκλέας* Loll. Sep. 45. — *Ἀριστοκλέαιος* C. 409. 85. — *Ἀγαθοκλέας* C. 409. 60. — *Ἀγαθοκλέαιος* C. 409. 60. — *Θερσέας* C. 409. 60. — *Θερσέαιος* C. 409. 60. — *Αἰνέαιος* C. 409. 62. — *Εὐρέας* Phal. II. b. 20. — *Κλεόμαχος* C. 409. 67. — *Κλεόνδας* C. 409. 52. — *Κλεοπτόλεμος* C. 409. 72. 73. — *Κλεολάοι* Phal. I. 7. — *Κλεοδάμου* Phal. I. 25. — *Κλέουνος* Phal. II. a. 9. 10. — *Κλ]έουνι* Phal. I. 30. — *Θεόδοτος* C. 409. 52. 67. — *Θεοδούρειος* C. 409. 71. Loll. Sep. 21. — *Θεόζοτος* C. 409. 71. — *Λέουν* C. 409. 62. — *Λεούνδας* C. 409. 68. — *Λεοντομένειος* C. 409. 63. — *Λεόνταιος* C. 409. 67.

ι pro ε (ει).

*λιθίας* C. 409. 21. 44.

Hoc plane coit cum Lesbiorum more. Cfr. *χρύσιος* etc. Ahr. I. p. 80. Meist. I. p. 48. Veri simillimum est Boeotos quoque sic scripsisse. Cfr. Ahr. I. p. 179. Meist. I. p. 243 sq.

ι pro υ.

*Ἱπὲρ*, quod Meisterus dubitanter ponit (I. p. 294), Thessalicae dialecto abiudicandum censeo. Titulus enim ille (C. 410. F. 346) cum Cauero *Αὐτονόειο[ς] ὀνέθεικε . . . . τον Ποτειδο[ῦ]νι πὲρ τοῖ πα[ι]δ[ὸ]ς Αὐτονόο[ι]* legendus videtur. Si vero quis mutare vult, emendet ΤΟΝ in ΤΟΥ, *ὀνέθεικε τοῦ Ποτειδοῦνι.*

Quod Fickius adnotat „τοῦ und Ποτειδᾶνι verlangen Sinn und Dialekt“ non subscribo. Immo Ποτειδοῦνι Thessalis vindicandum est. Cfr.

Ποτειδο[ῦνι Loll. V. 1. — Ποτειδουνίπε Loll. Sep. 45. — Ποτειδου[νίπα Loll. Sep. 46.

Cum Blassio (Miscellanea epigraphica. Satura philologa. p. 120) πὲρ hoc loco pro ὑπὲρ esse nobis persuasum est, quod idem arbitrantur Cauerus et Fickius. Cfr. Ahr. I. p. 151, quo loco exempla Lesbiorum afferuntur hunc eundem usum confirmantia περὶ pro ὑπὲρ ponendi.

*ο* pro *α*.

Ἐροτοκλία[ς] C. 414. 20. — ὀνέθεκε C. 418. — ὀνέθεικε C. 407. 410. 2. 417. Loll. V. 3. — ὀνέθεικαν Phal. IV. 1. 2. — ὀνγραφεῖ C. 399. 10. 400. 19. — ὀνγραφέν Phal. III. 31. — ὀνγράψειν C. 409. 21. — ὀγγράψαντας C. 409. 44. — ὀνάλουμα C. 399. 12. — ὀνάλαν C. 409. 22. 45.

Congruit hoc cum Aeolum dialecto (Ahr. I. p. 77. Meist. I. p. 50). Pharsalii ἀνεθείκαιν pronuntiabant. Cfr. C. 396. 1. Meist. I. p. 296.

*υ* pro *ο*.

ὀνύματα C. 409. 21.

Apud Dorienses quoque (cfr. ὀνυμάζω Ahr. II. p. 123), Lesbios (ὄνυμα Ahr. I. p. 82. Meist. I. p. 56), Boeotos (Meist. I. p. 217), Aeginetas, Atticos (ἀνώνυμος) haec vocalium commutatio usitata erat (cfr. v. d. Pfordten. De dial. Thess. p. 32, Hinrichs l. l. p. 70).

ἀπὺ Loll. V. 3. — ἀπυστέλλαντος C. 409. 23. ἀ[π]υστέλλαντος C. 409. 2. 3.

Aeoles (Ahr. I. p. 83. Meist. I. p. 54) et Arcades

(cfr. Cauer 457. 3. 4. 13. 35. 40. 43) eodem modo *o* finale in *υ* mutant. *ἀπὸ* Phal. III. 41. *τὴν κοινὴν* sapit.

**B. De vocalibus longis ac diphthongis.**

*ᾱ.*

Ut omnes Graecorum gentes praeter Iones et Atticos Thessali *α* longo utuntur pro *η* Iadis.

*Ἀσκλαπιεῖον* C. 399. 11. — [*Ἀσ*]*κλαπιάδας* C. 409. 63. — *Ἀσκλαπίοι* Phal. III. 4. — *Ἀσκ*[*λ*]*απίοι* Phal. I. 2 — *Ἀσκαλαπιοδούροι* Phal. IV. 3. — *Ἀσκαλαπιόδουρος* Phal. IV. 5. — *Ἀσκ*]*αλαπιάδ*[*ας* Loll. Sep. 9. — *δαμ. Δαμοσθενείοι* C. 409. 2. — *Δαμοκράτεις* C. 409. 52. — *Δαμόνικος* C. 409. 60. 73. — *Δαμαίνετος* C. 409. 77. — *Δαμοθέρσειος* C. 409. 85. — *Δαμοκράτειος* C. 409. 88. — *Δαμοκράτεια* Loll. Sep. 4. — *Δαμοκράτεος* Loll. Sep. 4. — *Δαμονικεία* Loll. Sep. 31. — *Εὐδάμειος* C. 409. 52. 56. — *Εὐθύδαμος* C. 409. 67. — *Μενεδάμειος* C. 409. 70. — *Ἀγασιδάμειος* C. 409. 72. — *Φιλόδαμος* C. 409. 79. — *Ἀριστοδάμειος* C. 409. 81. — *Εὐδαμίδας* C. 409. 82. — *Εὔδαμος* Phal. II. b. 18. — *Εὔδαμο*[*ς* Phal. II. a. 3. — *Εὔ*]*δαμος* Phal. II. a. 22. — *Εὐ*]*δάμει*[*ος* Loll. Sep. 49. — *Ϝεκέδαμος* C. 404. — *ματ. Ματροπ*[*ολίτας* C. 400. 9. — *Ματροπολ*[*ίτα* C. 400. 2. — *Δάματρι* Loll. p. 110. — *Δαμμάτρειος* C. 409. 79. — *μνα. ἱερομναμονείσας* C. 417. 3. — *Ἱερομνάμουν* C. 409. 53. — *Μνασιαίοι* C. 409. 25. 80. — *Μνασίμαχος* C. 409. 80. — *ψαφ. ψάφισμα* C. 399. 10. 409. 10. 20. 39. 46. Phal. III. 31. — *ψαφίσματι* Phal. III. 38. — *ψαφίσματα* C. 409. 43. 47. — *ψαφιξαμένας* C. 409. 10.

39. — *ψαφίξασθειν* C. 409. 14. — *ἐψάφισιει* C. 409. 17. 41. — *Ἀθαν.* *Ἀθάνας* C. 409. 45. — *Ἀ]θάνα* Phal. IV. 1. — *Ἀ]θαναγόραιος* Phal. II. b. 21. — *ἀγ.* *Ἀγεισίαιος* C. 409. 54. 67. — *Ἀγεί-σιππος* C. 409. 66. — *Ἀγείτουρ* C. 409. 85. — *δαϊ.* *Δαΐοι* Phal. I. 23. cfr. p. 7. — *Δαΐου* Phal. I. 23. — *λα.* *Κριτόλαος* C. 409. 75. — *Πολυ-λάειος* C. 409. 75. — *Φιλολάειος* C. 409. 51. — *Νικόλαος* C. 409. 54. — *Ἀρχέλαος* C. 409. 58. 60. — *Λαμεδόντειος* C. 409. 76.

In declinatione prima quoque et in coniugatione apud Thessalos *ᾱ* invenitur pro *η*, itemque in verbis derivandis et componendis.

### De e longo.

Priscis temporibus a Thessalis e longum eodem signo quo breve exprimebatur. Cfr.

ΛΑΡΙΣΑΕΟΝ F. 360. — ΣΕΘΕΚΕ Imag. p. 20. C. 418. — ΠΕΘΟΝΕΟΣ Imag. p. 21. C. 419.

Postea Thessali ut Boeoti omnia e longa scribebant **ΕΙ**, unde patet e longum apud eos inclinasse ad *ι* (cfr. Meist. I. p. 219). Perpaucae voces *η* praebent (eaedem quae apud Boeotos) ab Herculis nomine derivatae. Cfr. Meist. I. p. 219. 295.

*Ἡρακλείδας* C. 414. 16. — *Ἡρακ[λε]ιδαίοι* Phal. I. 8. — *Ἡρακλειδαίου* Phal. II. b. 9. — Pro *Ε[ί]ρακλειτονάστας* Loll. N. 1. 2. expetimus *Ἡρακλει-τονάστας*. — *Βαίτης* C. 412. 3 et *Τηλέφου* Phal. II. b. 2 e vulgari lingua influxisse videntur.

*ει* reperimus hisce locis:

1. in stirpibus.

*ειρ.* Εἰρονίδαιος C. 409. 87. — Ε[ἱρ]ονίδαιος C. 409. 86. — *δει.* ἐπ]ειδεί C. 399. 3. — *κλει.* Πολυκλείτειος C. 409. 82. — Κ]λειτομαχεία Loll. Sep. 54. — Κλειτόμαχος C. 409. 88. — *μειδ.* Λυκομείδεις C. 412. 6. — Ἀστομείδεια Loll. Sep. 29. — Θρασυμείδεις C. 409. 69. — *μειλ.* Φιλομείλειος C. 409. 57. — *φειρ.* Φιλόφειρος C. 412. 12. 409. 80. — Φιλοφείρειος C. 409. 53. 91. — De Θειρίων videsis p. 15. — *αρειγ.* Ἀρειγούνειος C. 409. 56. — *χρει.* χρεισίμουν C. 409. 16. — Χρ(ε)ισίμου Phal. II. b. 10. — *μειν.* μεινός Phal. III. 5. 20. — Νυμεινίοι C. 409. 25. — ὑστερομειννία C. 409. 40. — *πλει.* πλείονες Phal. III. 7. — πλειόνουν C. 409. 13. — *Νειλ.* Νειλεύς C. 409. 53.

2. in verbis derivandis et flexione.

ὀνγραφεῖ C. 399. 11. 400. 24. — δοθεῖ C. 409. 15. — τεθεῖ Phal. III. 32. — καταστάσει Phal. III. 27. — διετέλει C. 399. 4. — ἱερομναμονείσας C. 417. — ἀρχιδαυχναφορείσας C. 417. — κατοικεισόντουν C. 409. 13. — ἐξεργασθείσεσθειν C. 409. 17. — πολιτογραφειθέντουν C. 409. 22. — πεπολιτογραφειμένουν C. 409. 41. — πεπολιτογραφειμένοι C. 409. 47. — ἐνοικοδομείσουν Phal. III. 11. — διεσαφειμένα Phal. III. 34. 38. 47. — οἰκονομείσαν[τε]ς Phal. III. 37. — ἐνοικοδομεικόντεσσι Phal. III. 45. — ἐπιμελ]ειθεῖμεν C. 399. 9. — ὀνέθεικε C. 407. 410. 2. 417. Loll. V. 3. — ὀνέθεικαν Phal. IV. 1. 2. — βέλλειτει C. 409. 20. — γινύειτει C. 409. 23. — Ἀτθόνειτος C. 409. 60. 89. —

Ἀτθονειτεία C. 411. — οἰκοδόμειμα Phal. III. 12. 26. — συνκλεῖτος C. 409. 10. — Μαγνείτε[σ]σι Phal. I. 14. — Ἁγεισίαιος C. 409. 54. 67. Loll. Sep. 45. — Ἁγεισίπολις Loll. Sep. 1. — Ἁ[γ]εισανδρα Loll. Sep. 45. — Ἁγεισίνοος C. 409. 48. — Ἁγείτουρ C. 409. 85. — nomina in -ειρ, -εις (-κράτεις, -φάνεις, -γένεις, -μείδεις, -σθένεις) desinentia. — casus obliqui nominum in -εύς, -εῖος.

Patronymicorum terminatio ειος accipienda est pro ηος. Cfr. Meist. I. p. 308.

De *o* longo.

Antiquissimis temporibus idem signum O et longi et brevis *o* vice fungebatur.

ΠΕΘΟΝΕΟΣ C. 419. — ΑΡΙΣΤΙΝΟΝ Imag. p. 20. — ΑΡΟΡ Imag. p. 20 i. e. ἀρούρ[ας C. 419. — ΛΑΡΙΣΑΕΟΝ F. 360.

Posteriore aetate utebantur Thessali litteris ΟΥ ad *o* longum significandum, sine dubio quod surdiore sono pronuntiabatur non multum ab u differente. Hunc autem transitum per *ω* factum esse non crediderim (cfr. Blass. Miscell. epigr. §. 2. Meist. I. p. 295. 297). Titulus enim ille C. 398, quo unice hanc sententiam defendunt,

ΑΦΘΟΝΕΤΩ ΜΑΝΙ+ΕΩ

num recte Thessalicae dialecto tribuatur, cum Fickio dubito. Primum enim pro Ἀφθονήτω illa aetate Thessalos Ἀτθονήτω locutos esse statuendum est. Sed concedamus Pharsalios (prope Pharsalum titulus repertus est) hac quoque in re abiisse a Larisaeis, quis sibi persuadebit Thessalos, quos iam antequam receperunt Ionicam scripturam *o* longum ut *ου* pronuntiasse veri simillimum est, — quis sibi persuadebit,

hos aliquantum temporis vacillasse, primum scripsisse Ω, tum OY? Equidem hoc a me impetrare non possum, sed titulum Phthiotidi potius assignaverim eaque eum aetate ortum putaverim, qua Phthiotidis incolae ad Ionum alphabetum transirent. His temporibus *o* longum iam littera Ω (Phthiotis OY pro Ω non habet), e longum etiam E littera per aliquot annos, tum H scriptum esse facile in animum inducere possum. Non inepte contuleris Boeotorum usum (Meist. I. p. 218), quos Meisterus iniuria ad suas partes vocat (Meist. I. p. 295). Iam Phthiotis exhibet *φθ* in nomine Ἀφθόνητος (cfr. Fick. Die dialektischen inschriften der Phthiotis. Bezzenb. Beitr. II. p. 306 sqq. Ἀφθόνητος p. 307, Ἀφθονήτου p. 306).

Nummorum inscriptiones

ΚΙΕΡΙΕΙΩΝ F. 330. — ΜΟΨΕΙΩΝ F. 367. — ΟΡΘΙΕΙΩΝ Muret Bulletin d. corresp. V. p. 295 et ΘΕΙΡΙΩΝ Loll. Sep. 24 (cfr. p. 15) irruentis κοινῆς aetati vindico, qua EI etiam remanebat, *o* longum scribebatur Ω. cfr. ΦΕΡΑΙΩΝ Bullet. d. corr. V. p. 297 et ΦΑΛΑΝΝΑΙΩΝ p. 297. (Aliter iudicat Meisterus I. p. 297.) Magnas autem difficultates praebet ΚΑΜοVΝ in cymbalo aeneo C. 392. Imag. p. 19. Eis enim temporibus, quibus *F* apud Thessalos vigebat, quibus hae formae in usu erant Α, Μ, ο, Ε, ⊕, R, Σ, Δ *o* longum simplici O scribebatur. Removere igitur suspicionem non possum, titulum nostra aetate ab homine dialecti Thessalicae non satis perito incisum esse, qui pro *ω* Thessalos ponere *ου* sciret et ἔθυσε valde insolens e θύτας C. 417 fingeret (cfr. Kirchhoff. Studien[3] p. 139. Meist. I. p. 297).

*ου* occurrit:

1. in stirpibus.

*σου.* *Σουσιβίειος* C. 409. 55. — *Σούσιππος* C. 409. 56. 91. — *Σούστρατος* C. 409. 56. — *Σουτ[άδα]ς* C. 409. 61. — *Σουσιγένειος* C. 409. 68. — *Σουκράτειος* C. 409. 75. — *Σουσάνδρειος* C. 409. 82. — *Σούσανδρος* C. 409. 85. — *Σουσίππε[ιος]* C. 409. 87. — *Σουΐδας* C. 409. 90. Loll. Sep. 52. — *Σουΐδαιος* C. 409. 90. Loll. Sep. 52. — *Σουσιπολίειος* C. 409. 50. — *Σουσίπατρος* C. 417. — *Σουσιστρα[τιππε]ίου* Phal. I. 23. — *Σουπά[τροι]* Phal. I. 26. — *Σουπάτρου* Phal. I. 28. — *Σουσίπολις* Loll. Sep. 44. — *γνου.* *γνούμας* C. 400. 23. — *Πολυγνούτειος* C. 409. 53. — *Πολύγνουτος* Phal. IV. 4. — *ἀνθρουπ.* *Ἀνθρουπύλειος* C. 409. 80. — *φιλάνθρουπα* C. 409. 16. — *Ἀνθρουπύλα* C. 423. — *ουπ.* *Μέτουπος* C. 409. 85. — *Μίουπος* C. 409. 63. — *χουρ.* *χούραν* C. 409. 17. Phal. III. 1. — [*χ*]*ούρα* Phal. III. 9. — *χούρα* Phal. III. 14. 34. 47. — *χού[ρα* Phal. III. 36. 47. — *δουρ.* *Ἀπολλόδουρος* C. 409. 83. — *Ἀπολλοδούρειος* C. 409. 83. — *Θεοδούρειος* Loll. Sep. 21. — *Διοδούρου* Phal. I. 19. — *Ἀπολ*]*λοδούροι* Phal. I. 20. — *Ἀπολλοδούρου* Phal. II. a. 14. 15. — *Θεοδούρειος* C. 409. 71. — *Ἀσκαλαπιοδούροι* Phal. IV. 3. — *Ἀσκαλαπιόδουρος* Phal. IV. 5. — *Πουτ.* *Πουτάλα* C. 405. — *Πουταλεία* C. 405. — *Πούταλος* C. 409. 89. — *βουμ.* *Βουμουνείοι* Loll. N. 2. (cfr. p. 14). — *κρουκ.* *Κρουκίνας* Loll. Sep. 5. — *Κρουκίναιος* Loll. Sep. 5. — *προυτ.* *Προυταγοραίοι* Phal. I. 10. — *ούς* C. 409. 12. — *ἀθοῦοι* Phal. III. 43. — *οὖν* C. 409. 13.

2. in compositione et flexione verborum.

*Εἱρουΐδαιος* C. 409. 87. — *Φιλουτ::ί[ου]* Phal. I. 28. — *ὀνάλουμα* C. 399. 12. — *τελείουμα* Loll. p. 110. — *λεύκουμα* C. 409. 42. — *ἱαρουτοῖς* C. 400. 25. — *ἀπελευθερουθείς* Loll. V. 3. — *ἔστουσαν* Phal. III. 43. — *ὑπαρχέτου* Phal. III. 44. — *ἀπίτου* Phal. III. 22. — *ἔδουκε* Phal. I. 11. —
nomina in *-ουρ*, velut

*Νικάνουρ* Phal. II. b. 29. — *Ἁγείτουρ* C. 409. 85. — *Πλάτουρα* Loll. Sep. 42. — *Ὀπούρα* Loll. Sep. 38.

nomina in *-ουν* exeuntia et quae inde derivantur, velut

*Στράτουν* C. 409. 54. — *Κραννούνιοι* C. 409. 48. — *Πιθούνειος* C. 409. 53. 55. — *Λεούνδας* C. 409. 68 etc.

participia in *-ουν*, velut

*ἐνοικοδομείσουν* Phal. III. 11.

dativus singularis II. declin.

genetivus pluralis II. et III. declin.

feminina in *ού*, velut

*Μελανθού* C. 412. 7.

De diphthongo EI.

Diphthongus *ει* apud omnes Graecos etiam antiquissimis temporibus scribebatur EI. Itaque cum Meistero (I. p. 298). ΠΕΘΟΝΕΟΣ Imag. p. 20 emendandum est ΠΕΙΘΟΝΕΟΣ. Postea semper *ει* scribebatur, ut diphthongus et e productum apud Thessalos scriptura non differant.

*Πειθολάοι* Phal. II. b. 7. — *πεπεῖστειν* C. 409. 16. — *Φείδουνος* C. 400. 7. — *Φείδουνα* C. 400. 23. — *Φείδουν* C. 409. 62. — *Τεμπείτα* C. 420.

— *ἐπ]ειδεί* C. 399. 3. — *πολιτεία* C. 409. 15. 41. — *πολιτείαν* C. 399. 6. — *χρείαν* C. 409. 9. — *Ὀ[ν]χειμασσ[τιόχ]ου* Phal. I. 18. — *Ποτειδο[ῦ]νι* C. 410. 3. — *Ποτειδο[ῦνι* Loll. V. 1. — *Ποτειδουνίπα* Loll. Sep. 45. — *Ποτειδου[νίπα* Loll. Sep. 46. — *Ποσειδίππου* Phal. I. 31.

Huc referendae videntur terminationes III. personae singularis medii

*ἐψάφιστει* C. 409. 17. 41. — *βέλλειτει* C. 409. 20. — *γινύειτει* C. 409. 23.

et III. personae pluralis

*ἐφάνγρενθειν* C. 402. 41.

et infinitivorum

*πεπεῖστειν* C. 409. 16. — *ψαφίξασθειν* C. 409. 14. — *ἔσσεσθειν* C. 409. 16. — *ἐξεργασθείσεσθειν* C. 409. 17. — *δεδόσθειν* C. 409. 18. — *ὀνγράψειν* C. 409. 21.

In his enim formis *ει* non Boeotorum *η* respondere puto (cfr. Robert. Herm. XVII. p. 474), sed esse verum diphthongum ex *αι* ortum, quam mutationem in verbis *αἰ, αἲ γάρ, αἴθε* invenimus. Prioribus temporibus *αι*, posterioribus *ει* scribebatur eodemque modo *ει* intellegendum videtur in

*Εἱμούνειος* C. 409. 54. — *Ἀνδρείμουν* C. 409. 64. — *Ἀνδρειμο[ύ]νειος* C. 409. 64.

Differunt igitur hac in re Boeoti a Thessalis. Cum enim apud Boeotos omnia *αι* transeant in *η* atque scribantur littera Η, apud Thessalos pars retinet ΑΙ, ut *καὶ, Πετραῖος* C. 409. 11, *Λα(ρι)σαίοις* C. 409. 19, *Μνασιαίοι* C. 409. 25, pars transiit in ΕΙ. Quodsi hoc ΕΙ idem esset ac Boeotorum Η, cur non scriberetur quoque Η? Boeoti enim discernunt inter ΕΙ (cetero-

rum $\eta$) et H (ceterorum $\alpha\iota$). Itaque mihi probabilius videtur Thessalicum EI pro diphthongo vendere.

Diphthongum, non e productum reperimus quoque in voce

*πρεισβ(εί)ας* C. 409. 12.

cfr. Curtius. Griech. Etymol.[5] p. 479. Cretenses exhibent *πρεῖγυς*. Ahr. II. p. 111.

De diphthongo OY.

Diphthongi *ου* in vetustioribus titulis nullum extat exemplum, in recentioribus haec:

*Πλούτουνος* Phal. III. 8. 33. 35. — *Βούθαιος* C. 409. 67.

**De contractione.**

$\alpha + \alpha = \bar{\alpha}$

*Δανᾶ* C. 411.

$\alpha + o = \bar{\alpha}$

*Λαμεδόντειος* C. 409. 76.

genetivus sing. I. declin. masc.

$\alpha + ου = \bar{\alpha}$

genetivus plur. I. declin.

$\varepsilon + o$.

$\varepsilon + o$ vulgo non contrahitur cfr. *Θεόδοτος* C. 409. 52. 67. (cfr. p. 30) *Δαμοκράτεος* Loll. Sep. 4. In voce *Νυμεινίοι* C. 409. 25 excidit fortasse post *Ν* littera *ε*, ut *ε* et *ο* coaluerint in *ευ*, *Ν(ε)υμεινίοι* more Aeolum (cfr. Hirzel. Zur beurteilung des aeolischen dialektes 1882. p. 22. Meist. p. 98). An *Ν(ο)υμεινίοι* legendum est, ut nomen sonat in Phthiotide? (cfr. Fick. Die dialektischen inschriften der Phthiotis. Bezzenb. Beitr. VI. p. 306 sqq. Alos 1. v. 58. Lamia 10. B. 8.)

*ο + ο*

*ο + ο*, quod apud Atticos coit in *ου*, apud Thessalos non contrahitur, ut apparet ex hisce exemplis:

*Ἀριστόνοος* C. 409. 12. 74. — *Ἁγεισίνοος* C. 409. 48. — *Ἀλκίνοος* C. 409. 53. — *Αὐτόνοος* C. 409. 76.

## De nominum flexione.

Thessali cum Aeolibus dualem numerum amiserunt (Ahr. I. p. 108. Meist. I. p. 158. Hirzel. Zur beurteilung des aeolischen dialektes. p. 52). Quin etiam pronomen numerale plurativas formas praebet. Cfr. *δύας* C. 409. 21. 44. Robert. Herm. XVII. p. 475.)

### De prima declinatione.

Nominativus, genetivus, accusativus singularis, omnes casus plurativi eundem in modum desinunt ac solent in dialectis Doricis exire. Dativus singularis in recentioribus titulis caret *ι* adscripto, de qua neglegentia conferatur Wilamowitzius (Zeitschr. für Gymnasialwesen 1877 p. 646).

**Singularis.**

*Nominativus.*

a. Feminina.

*ά* C. 409. 12. 15. Phal. III. 34. 36. Loll. Sep. 29. — *Πουτάλα* C. 405. Loll. Sep. 47. — *Πουταλεία* C. 405. — *Πολυξεναία* C. 403*). — *κόρα* C. 405.

---

*) *Πολυξεναία ἐμμί* C. 403. Fickius (343) „Vorn muſs ein Name fehlen. *Πολυξεναία* ist Metronym". Sed ante *Π* nominis *Πολυξεναία* nihil stare posse ectypum gypseum musei regii Berolinensis docet. Mihi maxime arridet Boissevaini sententia

— *Τιτυρεία* C. 405. — *γυνά* C. 405. Loll. Sep. 29. — *Κυναγία* C. 407. — *Η[ετ]θάλα* C. 408. — *Σκορδεία* C. 408. — *Ἀιθονειτεία* C. 411. — *Γοργονίσκα* C. 412. 4. — *Φιλοξενιδαία* C. 412. 4. — *Πεταλιαία* C. 412. 10. — *Πετραιονίκα* C. 416. — *Λερδαία* C. 416. — *Ἱππολυτεία* C. 421. — *Ἀνθρουπύλα* C. 423. — *Ἀντικρατεία* C. 423. Loll. Sep. 47. — *Ἀττύλα Εὐρυποθεία* C. 425. — *πολιτεία* C. 409. 15. — *χούρα* Phal. III. 14. 35. — *διεσαφειμένα* Phal. III. 34. — *Μέλισσα Ἐπιγενεία* Loll. p. 110. — *Δαμοκρατεία* Loll. Sep. 4. — *Δαιϊπύλα* Loll. Sep. 13. — *Ἀντιγόνα* Loll. Sep. 13. — *Κρανοδίκα Ἐπιγενεία* Loll. Sep. 15. — *Εὐβιόια* Loll. Sep. 19. — *Θ]αεισύλα* Loll. Sep. 22. — *Θ]αυμασίλα* Loll. Sep. 23. — *Ἀν]τισθενεία* Loll. Sep. 23. — *Κρατεισία* Loll. Sep. 29. — *Ἀστομειδεία* Loll. Sep. 29. — *Μάντα* Loll. Sep. 30. — *Δαμονικεία* C. 412. 7. — *Ὀπούρα* Loll. Sep. 38. — *Πανθαεῖτα* Loll. Sep. 40. — *Πλάτουρα* Loll. Sep. 42. — *Πιθουνεία* Loll. Sep. 44. — *Σαυροκλεία* Loll. Sep. 44. — *Ἀ[γ]εισάνδρα* Loll. Sep. 44. — *Ἀνδρομαχεία* Loll. Sep. 48. — *Ἀλεξομενεία* Loll. Sep. 53. — *Κ]λειτομαχεία* Loll. Sep. 54.

b. Masculina.

*Σιμίας* C. 409. 49. — *Λυσίας* C. 409. 49. 73. — *Κλεόνδας* C. 409. 52. — *Λεσχίνας* C. 409. 57. — *Νικίας* C. 409. 58. — *Μελαμπρίας* C. 409. 59. — *Θερσέας* C. 409. 60. — *Πεταλίας* C. 409. 60. 70. —

---

„*Πολυξεναία*" esse longiorem formam pro „*Πολυξένα*". Cfr. Mitt. d. ath. Inst. VII. p. 79. — Lolling. Mitt. VII. p. 233. supplet *στάλλα*.

Σιμμίας C. 409. 61. — Νικόρρας C. 409. 62. — Παρμενείδας C. 409. 63. — Μεννέας C. 409. 63. — [Ἀσ]κλαπιάδας C. 409. 68. — Λεούνδας C. 409. 68. — Ὀρέστας C. 409. 69. — Ὑβρέστας C. 409. 71. — Βερέκκας C. 409. 71. 90. — Ἐπικρατίδας C. 409. 72. — Οἴδας C. 409. 72. — Μενεκλείδας C. 409. 74. — Σαμυίτας C. 409. 75. — Πανσανίας C. 409. 76. — Πολυαινείδας C. 409. 76. — Ἐπικρατίδας C. 409. 76. — Θερσίτας C. 409. 77. — Πουλυδάμας C. 409. 80. — Παρμονίδας C. 409. 81. — Εὐδαμίδας C. 409. 82. — Σαμίας C. 409. 86. — Ἀλκίδας C. 409. 90. — Λεκίδας C. 409. 92. — Θύτας C. 417. — Ἰσαγόρας C. 412. 5. — Θρ]ασύας C. 414. 10. — Ἡρακλείδας C. 414. 16. — Ἐροτοκλία[ς C. 414. 20. — Νικανδρ[ί]δας Phal. II. a. 18. 19. — Εὐρέας Phal. II. b. 20. — Σο]νίδας Loll. V. 1. — Ε[ἰ]ρακλειτονάστας Loll. N. 1. 2. — Ὀρέστας Loll. N. 1. 8. — Ἀβυρτάδας Loll. Sep. 1. — Ἀναξαγόρας Loll. Sep. 5. — Κρουκίνας Loll. Sep. 5. — . . . . . ίνας Loll. Sep. 11. — Σουΐδας Loll. Sep. 52.

His exemplis refutantur grammaticorum commenta, apud Thessalos masculina I. declinationis exiisse in α. Cfr. Ahr. I. p. 221. Hinrichs. De Homericae elocutionis vestigiis Aeolicis p. 95.

*Genetivus.*

a. Feminina.

τᾶς C. 399. 5. 400. 14. 409. 9. 39. 45. 47. 12. Phal. III. 33. — πρεισβ(εί)ας C. 409. 12. — Ἀθάνας C. 409. 45. — [Φερσεφό]νας Phal. III. 9. — φυλᾶς C. 409. 19. Cfr. Blass. Fleckeis. Jahrb. 125. p. 527. — ποίας C. 409. 14. Cfr. Blass. l. l. —

*γνούμας* C. 400. 23. — *ψαφιξαμένας* C. 409. 9. 39. — *γενομένας* C. 409. 10.

b. Masculina.

*Ὀρεστάδα* C. 418. — *Ἀλεξία* C. 409. 2. — *Ἀλεύα* C. 409. 2. — *Τιμουνίδα* C. 409. 25. — *Σανβατίδα* Loll. Sep. 54.

*Dativus.*

1. cum *ι* adscripto.

*τᾳ* C. 418. — *Δ]ευκαθέᾳ* C. 421.

2. sine *ι* adscripto.

*τᾶ* C. 400. 12. 15. 409. 10. 16. 17. 39. 41. Phal. III. 8. (18?). 42. 46. — *ἀρχᾶ* C. 400. 12. — *ἔκτα* C. 409. 10. — *πολιτεία* C. 409. 17. 41. — *ὑστερομειννία* C. 409. 39. — [*χ*]*ούρα* Phal. III. 9. 47. — *δαπάνα* Phal. III. 42. — *διεσαφειμένα* Phal. III. 47. — *Ἀθάνα* Phal. IV. 1. — *Κόρα* Loll. p. 110. — *Τεμπείτα* C. 420. 1. — . . . . *α Δαΐοι* Phal. I. 23. — . . . . . . *α Ἀγγέλοι* Phal. I. 25. — . . . . . *τα* Phal. I. 26. — *Ξενοκλέα* Phal. I. 27.

*Accusativus.*

*τάν* C. 400. 16. 409. 3. 11. 16. 18. 22. 24. 25. 42. 44. 45. Phal. I. 15. III. 1. 39. 40. Loll. V. 1. — *πολιτείαν* C. 399. 6. 409. 19. Phal. I. 15. — *π*]*ροξενίαν* C. 399. 8. — *ἰδδίαν* C. 400. 13. — *χρείαν* C. 400. 13. — *ἀσυλίαν* C. 400. 19. — *ἰσοτιμίαν* C. 400. 19. — *ἐπιστολάν* C. 409. 2. 23. 43. — *ὑπογεγραμμέναν* C. 409. 3. 25. — *χούραν* C. 409. 16. Phal. III. 1. — *ἴαν* C. 409. 22. 44. — *ἄλλαν* C. 409. 22. 23. 45. — *ὀνάλαν* C. 409. 22. 45. — *Φα-*

*λανναίαν* Phal. I. 15. — *ἱ]ερὰν* Phal. III. 2. — *λι]θίαν* Phal. III. 32. — *δαπάναν* Phal. III. 39. — *ἐσσομέ[ν]αν* Phal. III. 40. — *εὐχάν* Loll. V. 1.

**Pluralis.**

*Nominativus.*

*Πολυστρατεῖαι* Loll. Sep. 44.

*Genetivus.*

*τᾶν* C. 409. 46. Phal. III. 41. — *πολιτᾶν* Phal. III. 7. 46. — *κοινᾶν* C. 409. 46. Phal. III. 41.

Crannonii vetustiorem formam non contractam retinuerunt

*κοινάουν* C. 399. 13. — *πολιτάουν* C. 400. 17.

Idem occurrit in voce *Σουΐδάουν* Loll. N. 1. Articulus tantum contractam formam praebet, qui semper fere primus solet simpliciorem accipere formam.

ΤΤ . . ΚΟΙΝΑΟΥΝ C. 399. 13.

*τ[ᾶν]* enim supplendum esse spatium docet (Blass. Miscell. epigr. p. 120. Robert. Herm. XVII. p. 473. Blass. Fleckeis. Jahrb. 125. p. 526.)

*Dativus.*

Exempla non extant. Pharsalii habent *-αις* (cfr. C. 395. 3. *Μακουνίαις*) neque est, quod Thessalos distulisse in hac re putemus.

*Accusativus.*

*στάλλας* C. 409. 21. 44. — *λιθίας* C. 409. 21. 44. — *δύας* C. 409. 21. 44. — *ἐπιστολάς* C. 409. 43. 47. — *τάς* C. 409. 43. 47. — *ταμίας* C. 409. 20. 46.

De quantitate syllabae finalis cfr. p. 25.

**Contracta.**

Habemus formas contractas in titulis has:

*Δανᾶ* C. 411. — *Φακᾶς* C. 409. 75,

e quibus conicere licet, nihil discriminis inter Thessalicam et Doricam dialectum fuisse.

## De secunda declinatine.

Nominativus et accusativus singularis atque nominativus et dativus pluralis non discrepant ab Atticorum dialecto.

**Singularis.**

*Nominativus.*

a. Masculina.

Nominativus masculinorum exit in *ος*, quod multis exemplis probatur, quae enumerare supervacaneum est.

b. Neutra.

Nominativus et accusativus neutrorum terminationem *-ον* praebent:

*κύρρον* C. 409. 20. 46. — *ἱερόν* C. 409. 22. — *τᾶμον* C. 409. 44. — *γενόμενον* C. 409. 43. — *ὑπογεγραμμένον* C. 409. 10. 40.

Articulus autem et *αὐτός* desinunt in *ο*.

*τό* C. 409. 10. 20. 22. 43. 44. 46. Phal. III. 12. 22. 31. 32. 44. Loll. N. 1. C. 399. 11. 400. 10. — *αὐτό* C. 409. 21.

*Genetivus.*

Genetivum apud Thessalos exiisse in *οι* nunc extra omnem dubitationis aleam positum est.

*Μυσκελείοι* C. 399. 2. — *Πανσανιαίοι* C. 400. 2. — *Σιλάνοι* C. 400. 3. — *Ἀντιγενείοι* C. 400. 4. 8. —

*Αὐτον]οείοι* C. 400. 5. — *Γεννάοι* C. 400. 5. — *Κ]αλλισθενείοι* C. 400. 6. — *᾿Α]ντιγονείοι* C. 400. 7. — *ἑαυτοῖ* C. 400. 12. — *ἑκάστοι* Phal. III. 20. — *Σατύροι* C. 420. 2. — *Χαύροι* C. 412. 6. — *τοῖ* C. 409. 2. 11. 13. 14. 22. 23. 43. 44. 47. Phal. I. 2. III. 2. 4. 8. 35. Loll. V. 1. — *χρόνοι* C. 409. 20. 46. — *ἐποικίοι* Phal. III. 22. — *᾿Αναγκίπποι, Πειθαλείοι* C. 409. 1. — *᾿Αριστονόοι, Εὐνομείοι* C. 409. 1. 24. — *᾿Ιασονείοι* C. 409. 1. 25. — *᾿Αδα]μαντείοι* C. 409. 2. 24. — *Κλεαρχείοι, Δαμοσθενείοι* C. 409. 2. — *Φιλίπποι* C. 409. 2. 23. — *Πανάμμοι* C. 409. 10. — *Κερδοίοι* C. 409. 22. 44. — *Εὐδίκοι, ῾Ιππολοχείοι* C. 409. 24. — *᾿Αλεξίπποι* C. 409. 24. 40. — *Νυμεινίοι, Μνασιαίοι, Τιμουνιδαίοι* C. 409. 25. — *Θεμιστίοι* C. 409. 40. — *᾿Ασκ[λ]απίοι* Phal. I. 2. III. 4. — *᾿Αντιμάχοι* Phal. I. 2. — *Εὐάρχοι, Εὐαρχείοι* Phal. I. 4. — *Κρατεραίοι, Π[α]υσανιαίοι* Phal. I. 5. — *Στρατίπποι, Δεκρατιππείοι* Phal. I. 6. — *Κλεολάοι, ᾿Αν[τ]ικρατείοι* Phal. I. 7. — *῾Ηρακ[λε]ιδαίοι* Phal. I. 8. — *῾Ι[π]ποκλεαίοι* Phal. I. 9. — *Ε]ὐρυλόχοι, Προυταγοραίοι* Phal. I. 10. — *᾿Απολ]λοδούροι* Phal. I. 20. 21. — *Δαΐοι* Phal. I. 23. — *᾿Αγγέλοι* Phal. I. 25. — *Σουπάτροι* Phal. I. 26. — *Εὐάρχοι* Phal. I. 27. II. b. 25. — . . . . . *χοι* Phal. I. 28. — *Πασιξένοι* Phal. I. 29. — *Κλεάρχοι* Phal. I. 30. — *Φιλίπποι* Phal. II. a. 2. — *Σεχναίοι* Phal. II. a. 4. — *᾿Α[ν]τίπποι* Phal. II. a. 7. — *Πειθολάοι* Phal. II. b. 7. — *Διονύσοι* Phal. II. b. 11. — *᾿Ακίοι* Phal. II. b. 13. — *῾Υπερβίοι* Phal. II. b. 17. — *Πολυστράτοι* Phal. II. b. 19. — *Ν]υσάνδροι* Phal. II. b. 23. — *Εὐτίμοι* Phal. II. b. 30. — *Μενίπποι* Phal. II. b. 32. — *᾿Αγελαείοι* Phal. III. 5. — . . . . . . *μίοι* Phal. III. 6. — *᾿Ασκαλαπιοδούροι* Phal.

IV. 3. — *Αἰσχιναίοι* Phal. IV. 3. — *Σιμμιαίοι* Phal. IV. 4. — *Ξενολάοι* Phal. IV. 5. — *Ἐπιγόνοι* Phal. IV. 6. — *Καττυφείοι* Loll. V. 3. — *Κα[λ]λίποι* Loll. N. 2. — *Βουμουνείοι* Loll. N. 2. — *Μενεσταίοι* Loll. N. 2.

*Dativus.*

Terminatio dativi est *-ου*, *ι* adscriptum nusquam traditur.

*Ἀσκλαπιοῦ* C. 422. — *αὐτοῦ* C. 399. 8. 400. 20. 409. 12. 16. — *κοινοῦ* C. 400. 14. — *Ἑρμάου* C. 405. 412. 2. Loll. Sep. 11. 16. 17. 18. 35. — *Ἑρμαίου* C. 412. 3. — *Ἑρμαΰου* Loll. Sep. 47. — *Ἑρμάο[υ]* C. 401. — *Χθονίου* C. 401. 405. 412. 2. 3. Loll. Sep. 11. 16. 17. 18. 35. 47. — *ἑκάστου* C. 409. 20. — *τοῦ* C. 400. 13. 14. Phal. III. 15. 28. 38. — *βελλομένου* Phal. III. 15. — *Ὀ[ν]χειμασ-σ[τυόχ]ου* Phal. I. 18. — *Διοδούρου* Phal. I. 19. — *Κερδ[ο]ίου* C. 417. 1*). — *Ἱππονίκου* Phal. I. 20. — . . . . . *αμίχου* Phal. I. 21. — *Ε]ὐ[ρυν]όμου* Phal. I. 22. — *Θερσιταίου* Phal. I. 22. — *Δαΐου* Phal. I. 23. — *Σουσιστρα[τιππε]ίου* Phal. I. 24. — *Κλεοδά-μου* Phal. I. 25. — . . . . . . *ξένου* Phal. I. 27. — *Σουπάτρου* Phal. I. 28. — *Π]οσειδίππου* Phal. I. 31. — *Ἱπ]ποκρατείου* Phal. I. 32. — *Τηλέφου* Phal. II. b. 2. — *Ἀπολλοδούρου* Phal. II. a. 15. — *Δ]αμαρ-μένου* Phal. II. b. 3. — *Ἀντιπάτρου* Phal. II. b. 4. —

*) Sic supplendum esse, titulus Larisaeus docet (cfr. C. 409. 22. 44. *Κερδοίοι*). Vocem autem quattuor syllabas habere *Κερδοίου* collegeris e ΚΕΡΔΩΙΕ (Lolling. Mitt. d. ath. Inst. VIII. p. 22), ubi metri causa legendum est *Κερδώϊε* (*Αἰ τὺ χαρ[ῆ]ς ὁσίως Κερδώϊε δαμοκρατείων*). Respondebat igitur ceterorum terminationi *ωιος* vel *ῳος* apud Thessalos *οῖος*. Pharsalii exhibent *ουεος*, *πατρουέαν* C. 395. 4.

*Ἡρακλειδαίοι* Phal. II. b. 9. — *Χρ(ε)ισίμοι* Phal. II. b. 10. — *Πέμπτοι* Phal. II. b. 12.

*Accusativus.*

*τόν* C. 409. 20. 42. 44. 45. 46. — *ναόν* C. 409. 44. 45. — *νόμον* Phal. I. 18. — *᾿Ασκλ]άπιον* Phal. III. 10. — *τρόπον* Phal. III. 44.

**Pluralis.**

*Nominativus.*

a. Masculina.

*οἱ* Phal. III. 7. 37. — *ταγοί* Phal. III. 37. — *Κραννούνιοι* C. 409. 48.

b. Neutra.

*τά* C. 409. 16. 17. 19. 21. 43. 47. — *τίμια* C. 400. 20. 409. 19. — *φιλάνθρουπα* C. 409. 16. — *ἄλλα* C. 409. 16. — *πολλά* C. 409. 16. — *ὅσσα* C. 409. 19. — *λοιπά* C. 409. 19. 400. 20.

*Genetivus.*

*ποθόδουν* C. 409. 46. Phal. III. 41. C. 399. 13. — *Φεραίουν* C. 424. — *Κραννουνίουν* F. 364. — *Γομφίτουν* C. 415. Cfr. Meister. I. p. 306. — *Γυρτουνίουν* F. 369. — *Πετθαλοῦν* C. 409. 14. 18. — *ἄλλουν* C. 409. 15. 18. — *τοῦν* C. 400. 1. 23. 409. 10. 13. 15. 16. 17. 18. 21. 41. 42. Phal. III. 7. 21. 46. — *ταγοῦν* C. 400. 23. 409. 10. — *χρεισίμουν* C. 409. 16. — *νέουν* C. 409. 17. — *ἱεροῦν* C. 409. 40. — *ὅσσουν* C. 409. 41. — *πεπολιτογραφειμένουν* C. 409. 41. 42. — *λοιποῦν* C. 409. 42. — *Φ]αλανναίουν* Phal. I. 11.

De terminatione -*ων* cfr. p. 36.

*Dativus.*

Breviore terminatione *-οις* Thessali utuntur. Cfr. p. 45.

*τοῖς* C. 409. 14. 18. 399. 7. 400. 11. 18. 21. 25. 27. Phal. I. 14. 16. III. 45. — *αὐτοῖς* C. 409. 19. — *ἐσγόνοις* C. 409. 19. 399. 6. 400. 18. — *Λα(ρι)σαίοις* C. 409. 19. — *ἑλομένοις* C. 409. 19. — *Κραν(ν)ουνίοις* C. 399. 7. — *λοιποῖς* C. 400. 21. — *προξένοις* C. 400. 21. — *ἱαρουτοῖς* C. 400. 25. — *λόγοις* C. 400. 27. — *θεοῖς* C. 411. — *μεγάλοις* C. 411. *Περραιβοῖς* Phal. I. 12. — *Ἀχαιοῖς* Phal. I. 13. — *ποκγραψαμένοις* Phal. I. 16. — *Π]ανσικκαίοις* Phal. II. b. 5.

*Accusativus.*

Accusativum in *-ος* exeuntem (cfr. p. 25) Thessali cum Cretensibus, Cyrenaeis, Theraeis, Arcadibus communem habent (cfr. Ahr. II. p. 172. 533).

*τός* C. 409. 3. 11. 12. 20. 24. 41. 45. — *ταγός* C. 409. 3. 11. 24. 41. — *πολέμος* C. 409. 12. — *ἐτέρος* C. 409. 13. — *ἀξίος* C. 409. 13. — *αὐτός* C. 409. 42.

**Contracta.**

Voces cum „*νοῦς*“ compositae hanc formam non contrahunt (cfr. p. 41).

nom. *Ἀριστόνοος* C. 409. 12. 74. — *Ἀλκίνοος* C. 409. 53. — *Ἁγεισίνοος* C. 409. 48. — *Αὐτόνοος* C. 409. 76. — gen. *Αὐτονόοι* C. 409. 1. 24.

## De tertia declinatione.

Dativi plurativi III. declinationis exeunt in terminationem *-εσσι,* quod apud Lesbios quoque et Boeotos,

aeque in carminibus Homericis reperimus (Ahr. I. p. 115. 204. Meist. I. p. 163. 272).

a. Masculina.

1. *εις, εος.*

nom. *Ἐπικράτεις* C. 409. 49. 70. 71. 80. 85. — *Δικαιοκράτεις* C. 409. 50. 65. — *Ἀρχαιοκράτεις* C. 409. 51. — *Δαμοκράτεις* C. 409. 52. — *Φερεκράτει[ς* C. 409. 65. Loll. N. 1. 14. — *Νικοκράτεις* C. 409. 71. — *Ἑλλανοκράτεις* C. 409. 72. — *Ἀγασικράτεις* C. 409. 72. — *Νικασικράτεις* C. 409. 74. — *Ἀριστοκράτεις* C. 409. 88. — *Ἱπποκράτεις* Phal. I. 9. — *Ἀστοκράτεις* Phal. II. a. 5. — *Ἀντικράτεις* Loll. Sep. 6. — *Μενεκράτεις* Loll. Sep. 32. — . . . . . *οκράτεις* Loll. Sep. 55. — *Ἀντιφάνεις* C. 409. 58. 414. 1. 2. — *Ἀρισ[το]φάνεις* C. 409. 58. — *Δαμοφάνεις* C. 409. 64. — *Ἀντιγένεις* C. 409. 54. 55. 82. — *Ἀθανογένεις* C. 412. 1. — *Ἐπιγένεις* Loll. Sep. 15. — *Θρασυμείδεις* C. 409. 69. — *Λυκομείδεις* C. 412. 6. — *Ἀριστομένεις* C. 409. 73. — *Λασθένεις* C. 409. 52. — gen. *Ἐπιγένεος* C. 409. 1. 25. — *Δαμοκράτεος* Loll. Sep. 4. — *τοῖνεος* C. 409. 15. — De *εο* non contracto cfr. p. 40. — dat. *Ἀστοκράτει* Phal. II. b. 6.

2. *εύς, εῖος.*

nom. *Νειλεύς* C. 409. 53. — *βασιλεύς* C. 409. 17. — gen. *βασιλεῖος* C. 409. 2. 11. 23. 43. 47. — gen. plur. *Κιεριείων* F. 330, *Μοψείων* F. 367, cfr. p. 36. — *Λαρισαέον* F. 360. C. 409. Adn. — *Ὀρθιείων* Bullet. d. corr. V. p. 295.

Conspirant Thessali cum Aeolibus et Boeotis (Ahr.

I. p. 117. 205. Meist. I. p. 84. 85. 269); Homerica elocutio eandem formationem sequitur.

3. *ουν, ουνος.*

nom. *Μένουν* C. 409. 52. 68. — *Σύχουν* C. 409. 51. — *Ἀγάθουν* C. 409. 77. — *Ἱερομνάμουν* C. 409. 53. — *Στράτουν* C. 409. 54. — *Χαΐουν* C. 409. 55. — *Θέρσουν* C. 409. 55. — *Κίμουν* C. 409. 56. — *Νίκουν* C. 409. 61. 74. — *Φείδουν* C. 409. 62. — *Ἀνδρείμουν* C. 409. 64. — *Ξένουν* C. 409. 76. — *Ἀψεύδουν* C. 409. 81. — *Ἀμυθάουν* C. 409. 84. — *Τάλουν* C. 409. 84. — *Δίουν* C. 409. 84. — *Παρμενίουν* C. 409. 86. Phal. II. b. 24. — *Λάκουν* C. 409. 90. — *Ἴουν* C. 414. 15. — *Σόφουν* Phal. II. a. 8. — *Γ]έλουν* Phal. II. b. 31. — *Ἀντιμένουν* Loll. N. 1. 4. — *Ἑρμαίουν* Loll. N. 1. 9. — *Ἰάσουν* Loll. N. 1. 12. — *Μνάσουν* Loll. Sep. 34. — *Πύθουν* Loll. Sep. 50. — gen. *Χαίρουνος* Phal. I. 19. — *Κλέουνος* Phal. II. a. 9. 10. — *Ἀγάθουνος* Phal. II. a. 16. 17. — *Στράτουνος* Loll. V. 3. — *Πλούτουνος* Phal. III. 8. 33. 35. — *Ἄπλουνος* C. 409. 22. 44. — *Φείδουνος* C. 400. 8. — dat. *Απλουνι* C. 417. 420. — *Ἀντίσκουνι* Phal. I. 24. — *Πολέμου[ν]ι* Phal. I. 26. — *Κλ]έουνι* Phal. I. 30. — accus. *Φείδουνα* C. 400. 22.

4. *ουν, ονος.*

*κιόν[α* C. 399. 14. — *κιόνα* C. 400. 24*). — *πλείονες* Phal. III. 7. — *πλειόνουν* C. 409. 13.

---

*) *κιόναν* Phal. III. 40. aut merum lapicidae vitium est aut e posterioris aetatis consuetudine fluxit accusativo III. decl. *ν* adiungendi. cfr. G. Meyer. Gr. Gr. §. 327.

5. *ουν, οντος.*

sing. nom. *Λέουν* C. 409. 62. — gen. *παρεόντος* C. 409. 14. — *λατρεύοντος* Phal. I. 1. — *λειτο-ρε]ύοντος* Phal. III. 4. — acc. *Λίοντα* C. 400. 15. — plur. gen. *ταγευόντουν* C. 409. 1. 24. Phal. I. 3. — *κατοικεισόντουν* C. 409. 13. — *ἐνοικοδομ[ει]κόντουν* Phal. III. 21. — dat. *ἐποικοδομεικόντεσσι* Phal. III. 45.

6. *οῦν, οῦνος.*

*Ποτειδο[ῦ]νι* C. 410.

7. *είς, εῖτος.*

*συνκλεῖτος* C. 409. 10. Cfr. Blass. Fleckeis. Jahrb. 125 p. 526. — *Μαγνείτεσ[σ]ι* Phal. I. 14.

8 *ειν, ενὸς.*

*λιμένα* C. 409. 42. Cfr. *Λιμένα[ρ]χος* Phal. II. b. 16.

9. *ειν, ειν(ν)ος.*

*μεινός* Phal. III. 5. 20. Cfr. p. 24. *ὑστερομειννία* C. 409. 40.

10. *ες, εντος.*

sing. nom. *εὐεργετές* C. 400. 10. Cfr. p. 25. — *ἀπε-λευθερουθείς* Loll. V. 3. Cfr. p. 25. — gen. *γυμνασιαρ-χέντος* C. 409. 2. 25. — *ἀγορανομέντος* C. 409. 40. — *ἀρχιπολιαρχέντος* Phal. IV. 2. — *συντελεσθέντος* C. 409. 15. — *[στρατα]γέντος* C. 400. 1. — plur. gen. *πολιτογραφειθέντουν* C. 409. 21. — *κατοικέν-τεσσι* C. 409. 14. 18. — *δοκιμασθέντεσσι* Phal. I. 17.

11. *ειρ, ειρος.*

*Σπίνθειρ* Loll. Sep. 52. Cfr. *Σπινθείρειος* Loll. Sep. 52.

12. *ιρ, ερος.*

*πα[τ]έρος* Loll. V. 1.

13. *ουρ.*

*Ἀγείτουρ* C. 409. 85. — *Νικάνουρ* Phal. II. b. 29.

14. *ας, αντος.*

sing. nom. *ἱερομναμονείσας* C. 417, *ἀρχιδαυχναφορείσας* C. 417. Cfr. p. 25. — gen. *παντός* C. 409. 20. 46. — *ἀπυστέλλαντος* C. 409. 3. 23. — *πέμψαντος* C. 409. 11. — acc. *πάντα* C. 409. 19. Phal. III. 43. — plur. nom. *ὀμόσαντες* Phal. III. 25. — *οἰκονομείσαν[τε]ς* Phal. III. 37. — gen. *πάντουν* C. 409. 11. 16. — *συνμεννάντουν* C. 409. 15. — acc. *ἐ[ν]γρά[ψαν]τας* C. 409. 41. — *ὀγγράψαντας* C. 409. 44.

15. *αν, ανος.*

*Ἑλλάνουν* C. 409. 15. — *Αἰνιάνεσ[σ]ι* Phal. I. 13.

16. *ις, δος.*

*Ἆγις* C. 409. 49. — *Παρμένις* C. 414. 14. — *Πάϊς* C. 409. 64. — *πα[ι]δ[ό]ς* C. 410.

17. *οψ, οπος.*

*Δολόπεσσι* Phal. I. 12.

18. *ξ, κος.*

*Σαμόθρακες* C. 409. 48.

19. *κλέας.*

Apud Thessalos terminatio *-κλέας* fungitur vice Ionicae *-κλέης* (Atticae *-κλῆς*).

*Ἀγαθοκλέας* C. 409. 60. — *Ἀριστοκλέας* C. 409. 81. — *Διοκλέας* Loll. Sep. 45. — *Ξενοκλέα[ς* Loll. Sep. 36.

Idem docent adiectiva patronymica ab iis derivata:

Ἀγαθοκλέαιος C. 409. 60. — Ἀριστοκλέαιος C. 409. 85. — Ἱ[π]ποκλεαίοι Phal. I. 9. — Ἱπποκλέαι[ος Loll. Sep. 26. — Πολυκλέαιος Phal. II. a. 12. 13. — Καλλικλέαιος Loll. Sep. 34.

Neque aliter Pharsalii cfr.

Καλλικλέας C. 395. A. 37. B. 27. C. 32. — Ἱπποκλέας C. 395. A. 47. — Ξενοκλέαιος C. 395. B. 11. — Ἀγαθοκλέαιος C. 395. C. 28.

Hac copia testium nisi in titulo illo Pharsalico C. 395. A. 9. Χαρικλε . . non Χαρικλε[ῖς, sed Χαρικλέ[ας supplebimus. Ἀνδροκλεῖς enim, quod l. l. C. 16 legimus, aut operarii neglegentia aut vulgari dialecto ortum reiciemus neque prae ceteris respiciemus exemplis. Eodemque modo C. 395. A. 28. Μαντικλεῖος et C. 409. 49. Φιλοκλεῖος recte stare negabimus, sed etiam his locis Μαντικλέαιος et Φιλοκλέαιος scribendum esse contendimus.

Voces patronymicae a nominibus in -κλέας desinentibus formatae εα plerumque amiserunt et vulgarem receperunt formam:

Μενεκλείδας C. 409. 74. — Μενεκλείδαιος C. 409. 74. — Ἀριστοκλεί[δαιος] C. 409. 89. — Ἡρακλείδας C. 414. 16. C. 395. B. 22. C. 26. D. 32. — Ἡρακλείδαιος C. 395. A. 10. 414. 21. — Ἡρακλειδαίου Phal. II. b. 9.

Unum Ἱπποκλεάδα[ς C. 406 α servavit.

Apud Metropolitanos -κλέας sonabat -κλίας. Cfr. Ἐροτοκλίας C. 414. 20. v. p. 29.

De genetivo nihil certi possumus affirmare. Si C. 396. 4. 6. ΙΙΑΟΣ, ΙΛΕΑΟΣ recte emendatur κ]λέαος (6) et κλέ]αος (4) (cfr. Blass. Miscell. epigr. Satura philolo-

loga §. 2) genetivus exibat in *-εαος,* apud Pharsalios quidem. Sed res dubia, nec certum est, num Thessali ceteri quoque *-εαος* formaverint.

Dativus habebat terminationem *-εα,* ut inde conicias verba in *-κλεας* secundum primam declinationem deflexa esse.

*Ξενοκλέα* Phal. I. 27.

Confirmatur igitur his quod Waldius egregie exposuit (Additamenta ad dialectum et Lesbiorum et Thessalorum cognoscendam. Berolini 1871. p. 37. 38).

b. Feminina.

1. *ις, ιος.*

nom. *πόλις* C. 409. 12. Phal. I. 11. — *Ἁγεισίπολις* Loll. Sep. 2. — *Σουσίπολις* Loll. Sep. 44. — *Τιμασίπολις* Loll. Sep. 53. — gen. *πόλιος* C. 409. 9. 39. 47. 399. 5. — dat. *πόλι* C. 409. 16. Phal. III. 18. 42. — *προανγρέσ[ι* C. 400. 15. Sic enim cum Fickio 361. B. 14 legendum est, non quod alii praebent *προανγρέσ[ει.* — acc. *πόλιν* C. 409. 3. 11. — *ἀκρόπολιν* C. 409. 22. 45.

Aeoles et Boeoti una cum plerisque Graecorum gentibus eodem modo feminina in *-ις* flectunt (cfr. Ahr. I. p. 116. 205. II. p. 231. Meist. I. p. 155. 156. 268 sq.).

2. *ις, ιδος.*

*Πεταλλίς* C. 412. 10. — *Αἰσχυλίς* C. 420. — *Ἀγλαΐς* C. 421. — *Αἰσκυλίς* Loll. Sep. 3.

3. *ις, ισσος.*

*Θέμισστι* C. 418.

Sic enim legendum est, non ut Cauerus et Fickius

praebent Θεμίσσια[ι]. Cfr. Lolling. Mitt. d. ath. Inst. VIII. p. 101. Adn. Haec autem forma Θέμις, Θέμισιος etc. congruit cum Aeolum consuetudine, siquidem scholiasta (V. β. 62) recte hunc genetivum Θέμιστος pro Aeolico vendit, quod Hinrichsio non arridet (cfr. Hinrichs l. l. p. 104). Cfr. θεμισιοπόλος apud Homerum et Θεμιστίοι C. 409. 40.

4. ἄς ἄδος.

ἰκάδι C. 409. 10. — τρ(ι)ακάδι Phal. III. 6. — Πολιάδι Phal. IV. 1.

5. ού, οῦς.

Μελανθού C. 412. 7.

6. τειρ, τρος.

Δάματρι Loll. p. 110. Cfr. Δαμμάτρειος C. 409. 79. p. 27.

c. Neutra.

*Singularis.*

nom. acc. ψάφισμα C. 399. 10. 409. 20. 39. 46. Phal. III. 31. — ὀνάλουμα C. 399. 12. 400. 26. — λεύκουμα C. 409. 42. — οἰκοδόμειμα Phal. III. 12. — τελείουμα Loll. p. 110. — [ἐπι]μέλ[ει]μα Phal. III. 29. — gen. πολιτεύματος C. 409. 14. — dat. ψαφίσματι Phal. III. 38.

*Pluralis.*

nom. acc. γράμματα C. 409. 11. — ὀνύματα C. 409. 21. — ψαφίσματα C. 409. 42. 47. — οἰκοδομείματ[α Phal. III. 26.

## De pronominibus.

### 1. De pronomine personali.

Pronominis personalis hae tantum formae extant: gen. *ἁμμέουν* C. 409. 12. — acc. *ἁμμέ* C. 409. 14. — *πὰρ ἁμμέ* C. 409. 13. 18.

Spiritum asperum posuimus ex analogia reliquarum dialectorum, quamvis haec vox asperum non primarium habeat, quod docet forma sanscritica ‚asmat', sed postea assumpserit ex analogia pronominis secundae personae. Cfr. Hinrichs l. l. p. 19. 57. 112. Curtius, Gr. Etymol.[5] p. 689.

*ἁμμέουν* et *ἁμμέ* conspirat cum Aeolico *ἀμμέων* et *ἄμμε* (Ahr. I. p. 124. Meist. I. p. 166). *ἁμμέ* in *πὰρ ἁμμέ* C. 409. 13. 18. cum Blassio (Fleckeis. Jahrb. 125. p. 527 Adn. 2) et Cauero potius pro accusativo quam pro dativo vendiderim. Haec enim coniunctio paulo inusitatior Eleorum et Boeotorum exemplo firmatur, quorum Eleum eadem fere verba quae C. 409. 13 continet *Τενέδιορ πεπολιτευκὼρ παρ' ἁμὲ* C. 264. 5 (cfr. Kirchhoff. Archaeol. Zeit. 1875 (33) p. 185), *τὰς κιμένας παρ' Εὔφρονα* C. 298. 7. 19.

### 2. De pronomine *αὐτός*.

*Singularis.*

nom. neutr. *αὐτό* C. 409. 21. Cfr. p. 46. — dat. *αὐτοῦ* C. 409. 12. 399. 8. 400. 20.

*Pluralis.*

dat. *αὐτοῖς* C. 409. 19. — acc. *αὐτός* C. 409. 42.

3. De pronomine reflexivo.

*ἑαυτοῖ* C. 400. 12.

In titulo Larisaeo C. 409. 16 legimus ΕΥΤΟΥ, quam formam *εὐτοῦ* Blassius vere Thessalicam formam esse suspicatur. Sed obstat *ἑαυτοῖ* Crannoniorum. Dubito igitur, num recte vir doctissimus iudicaverit et potius ad eorum partes accedo, qui litteram *α* inter *ε* et *υ* a lapicida omissum putant, *ἑ(α)υτοῦ*.

4. De articulo.

**Singularis.**

*Nominativus.*

*ὁ* C. 409. 17. C. 417. 2. — *ἁ* C. 409. 12. 14. Phal. III. 12. 34. 36. Loll. Sep. 29. — *τό* C. 409. 10. 20. 22. 43. 44. 46. Phal. III. 12. 22. 31. 32. 44. Loll. N. 1. C. 399. 11. 400. 10.

*Genetivus.*

*τοῖ* C. 409. 2. 11. 13. 14. 22. 23. 43. 44. 47. Phal. I. 2. 35. III. 2. 4. 8. Loll. V. 1. C. 410. 4. — *τᾶς* C. 409. 9. 12. 39. 45. 47. 400. 14. 27. 399. 5. Phal. III. 33.

*Dativus.*

*τοῦ* C. 400. 13. 14. Phal. III. 15. 28. 38. — *τᾷ* C. 418. — *τᾶ* C. 409. 10. 16. 17. 40. 41. 400. 12. 15. Phal. III. 8. 18. 42. 46.

*Accusativus.*

*τόν* C. 409. 42. 44. 45. 46. — *τάν* C. 409. 3. 11. 17. 18. 22. 24. 25. 42. 44. 45. Phal. I. 15. III. 1. 39. 40. C. 400. 16. 26.

**Pluralis.**

*Nominativus.*

Cum Aeolibus et Ionibus Thessali nominativum pluralivum ex analogia singularis a vocali incipientem formaverunt. Boeoti ac Dorienses exhibent *τοί, τύ, τή,—τοί, ταί* (Ahr. I. p. 126. II. p. 265. Meist. I. p. 168. 274. Meyer Gr. Gr. §. 429).

*οἱ* C. 409. 47. Phal. III. 37. IV. 1. — *αἱ* testimonia desunt. — *τά* C. 409. 16. 17. 19. 21. 43. 47. Phal. III. 18. 38.

*Genetivus.*

*τοῦν* C. 409. 10. 13. 14. 16. 18. 21. 41. 42. Phal. III. 7. 21. 46. C. 400. 1. 18. — *τᾶν* C. 409. 46. — *τ[ᾶν]* C. 399. 13. cfr. p. 45.

*Dativus.*

*τοῖς* C. 409. 14. 18. 399. 7. 400. 11. 18. 21. 25. 27. Phal. I. 14. 16. III. 45. — *ταῖς* non traditur.

*Accusativus.*

*τός* C. 409. 3. 11. 12. 20. 41. 45. 46. — *τάς* C. 409. 43. 47.

5. De pronomine relativo.

Ut apud Homerum, Herodotum, poetas Atticos, Doricas gentes, Lesbios, Eleos, Arcades, partem Boeotorum in Thessalica quoque dialecto pronomen demonstrativum (articulus) relativi loco usurpatur.

*τάν κε* Phal. III. 24? cfr. p. 9. 10. — *καττά* C. 409. 17. — *καττά[περ* C. 399. 6.
item apud Pharsalios *καττάπερ* C. 395. 2. cfr. Ahr. I. p. 127. II. p. 534. Meist. I. p. 168. 275. Meyer Gr. Gr. §. 429.

### 6. De pronomine demonstrativo.

Pronominis demonstrativi traduntur hae formae: *τόνε* (neutr.) C. 409. 20. 46. — *τ]όνε* Phal. III. 31. — *τοῖνεος* C. 409. 15. — *τάνε* (neut. plur.) C. 409. 23. 45. — *τοῦννεουν* C. 409. 17.

Peculiaris est haec formatio Thessalis; similem reperimus apud Arcades, qui *τωνί, ταν[ν]ί* loquebantur (cfr. Robert. Herm. XVII. p. 475). Ceteri, Pharsalii quoque, adhibent *ὅδε.* Syllaba finalis flectitur, quod fit etiam in formis *τῶνδεων, τοῖσδεσσι, τοῖσδεσι* (Meyer Gr. Gr. §. 430). Adnotandum videtur hoc pronomen non solum *τοῦδε,* sed etiam *τούτου* munere fungi (Blass. Fleckeisens Jahrb. 125. p. 526).

### 7. De pronomine indefinito.

*κίς* C. 409. 22. Phal. III. 27. — *κινές* C. 409. 41. De gutturali, quam Thessali unice servaverunt, supra diximus p. 21. Idem verbum et interrogativi et indefiniti et relativi locum occupavit.

### 8. De adiectivis correlativis.

#### a. Adiectiva qualitatis.

Apud Thessalos interrogativum relativi vice fungitur.

*ποίας* C. 409. 20.

#### b. Adiectiva quantitatis.

*ὅσσα* C. 409. 19. — *ὅσσουν* C. 409. 41.

De duplici *σ* v. p. 26. Relativis compositis dialectus Thessalica caruisse videtur (Robert. Herm. XVII. p. 475).

#### c. *πᾶς.*

*παντός* C. 409. 20. 46. — *πάντα* C. 409. 19. — *πάντουν* C. 409. 10. 15.

d. *ἄλλος.*

*ἄλλαν* C. 409. 22. 23. 45. — *ἄλλα* C. 409. 16. 19. — *ἄλλουν* C. 409. 15. 18.

## De coniugatione.

De coniugatione in universum hoc tantum praemittendum videtur, Thessalos ut Aeoles verba vulgo contracta secundum formationem in *μι* declinasse. Quae praeterea commemoratione digna videbuntur, suo loco adnotabimus.

### I. Activum.

1. *Indicativus.*

a. Praesens.

Verbi substantivi extant:

*ἐμμί* C. 403. — *ἐστί* Phal. III. 14. 36.

*ἐμμί* cum Aeolica forma congruit, nisi quod accentus aliter ponitur, *ἔμμι*. Cfr. Ahr. I. p. 136. Meist. I. p. 171.

Praesentis indicativo formam

*διετέλει* C. 399. 4.

tribuendam censeo, quam editores pro imperfecto acceperunt (Ahr. I. p. 534. Meist. I. p. 306). Ad hanc sententiam augmentum (sic enim illud *ε* in *διε* interpretabantur) eos perduxisse videtur. Sed Thessali non *διά*, sed *διέ* loquebantur (cfr. p. 29). Nihil igitur cogit nos de augmento cogitare. Immo decretum aliud vulgari dialecto conceptum (Lolling. Mitt. d. ath. Inst. VIII. p. 128), quod eadem fere verba praebet, praesens tempus hoc loco habet: *ἐπειδὴ Ἀνδροσθένης [Θεμι]σ[τ]ογένους Γυ[ρτώνιος ἀπὸ] τῆς πρώτης ἡλικίας διατελεῖ ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γενόμενος κτλ.* Nec caret explica-

tione haec forma. Eandem flexionem apud Aeoles reperimus

*ποίη* C. 431. 21.

cfr. Ahr. I. p. 139. Meist. I. p. 173 sq. 177 sq. Singularis praesentis sonabat *διετέλειμι, διετέλεις, διετέλει.*

b. Imperfectum.

*ἐνεφανίσσοεν* C. 409. 12.

*ε* terminationi additum scrupulos movet, quomodo sit explicandum. Blassius (Fleckeis. Jahrb. 125 p. 525) formas Pharsalicas *ἀνεθείκαιν* C. 396. 1 et *ἐδούκαεμ* C. 395. 3 cum hac componit; recte quidem, sed quomodo clausula prodiit? Fickius (Bezzenb. Beitr. VII. p. 284) tertiam pluralis personam terminatione *-εν,* quod pro *-αν* positum dicit, amplificatam esse autumat. *ἔθεαν: ἔθεν, ἔδοαν: ἔδον.* Summam cum hac nostra forma similitudinem Homericum *ἐπισχοῖες* Ξ 241 habet, de quo Herodianus *ἀπὸ τοῦ ἐπίσχοις πλεονασμὸν εἶναι τοῦ ε ἢ συστολὴν τοῦ ἐπισχοίης* dicit (schol. A. Ξ 241. cfr. Hinrichs. De Homericae eloc. vestig. Aeol. p. 119). Mistionem quandam formarum hic subesse crediderim, qua iam antiquis temporibus lingua depravabatur. (An *ἐπισχοῖες* posteriori aetati vitio vertendum est?) Terminatio *-ες* in *ἐπισχοῖες* ex analogia imperfecti, *-εν* in *ἐνεφανίσσοεν* ex aoristorum velut *ἀνέθεν, κατεδίκασθεν, διέλεγεν, κατέγνωσθεν, ἔτεθεν, μίανθεν* et imperfectorum *τίθεν, ἵεν* orta videtur (cfr. Ahr. II. p. 317. Buttmann. Griech. Sprachlehre 1830 p. 346. 520. Meist. I. p. 277). Similiter in tertiam personam plurativam perfecti activi irrepebat terminatio *-αν* cfr. *πεποίηκαν* (Meyer. Gr. Gr. §. 459) et aoristi *σαν* in tertiam personam plurativam imperfecti cfr. *ἐλάβοσαν* etc. (Meyer, Gr. Gr. §. 460. Ahr. II.

p. 304. Meist. I. p. 277. Buttmann. Gr. Sprachl. 1830. p. 346).

c. Aoristus I.

*ἔγραψε* C. 409. 18. — *ἔδοξε* Phal. III. 6. — *ὀνέθεκε* C. 418. — *ὀνέθεικε* C. 407. 410. 417. Loll. V. 3. — *ὀνέθεικαν* Phal. IV. 1. — *ἔδουκε* Phal. I. 11.

d. Aoristus II.

*ἀπέθανε* C. 419. 2.

2. *Coniunctivus.*

Coniunctivus plane consentit cum ceteris dialectis.

*καταστάσει* Phal. III. 27. — *ἐπινοείσουμεν* C. 409. 13.

3. *Imperativus.*

*ὑπαρχέτου* Phal. III. 44. — *ἀττεισάτου* Phal. III. 28. — *ἀπίτου* Phal. III. 22. — *ἔστουσαν* Phal. III. 43.

4. *Infinitivus.*

Praesentis infinitivus, ut apud Boeotos exit in *-έμεν* (Ahr. II. 534. 303. Meist. I. p. 279).

*κρεννέμεν* C. 409. 14. — *ὑπαρχέμεν* C. 400. 20. — *πρασσέμεν* C. 409. 17.

Contracta in *-εω* praebent *-ειμεν*

*[ἐπιμελ]ειθεῖμεν* C. 399. 9.

*νικᾶν*, quod est in titulo Phalannaeo I. v. 18, e vulgari dialecto sumptum est (cfr. *ἐς* pro *ἐν* v. 15). Pharsalii infinitivum praesentis in *-ειν* declinabant (*ἔχειν* C. 395. 4).

*ἔμμεν* C. 409. 20. 46. Phal. III. 27.?

Aoristi I. infinitivus praebet terminationem *-σειν*, eo modo e *-σαι* ortum, ut *αι* transiret in *ει* et *ν ἐφελκυστικόν* accederet (cfr. p. 39. 23).

*ὀνγράψειν* C. 409. 21.

Aoristi II. infinitivus nullum discrimen habet. *κατθέμεν* C. 409. 21. 44. — *ἐσθέμεν* C. 409. 42. — *ἐσδόμεν* C. 409. 20. — *δόμεν* C. 399. 12. 409. 23.

5. *Participium.*

a. Praesens.

verba pura:

*ταγευόντουν* C. 409. 24. Phal. I. 3. — *ταγ]ευόντουν* C. 409. 1. — *λατρεύοντος* Phal. I. 1. III. 4.

verba vulgo contracta:

*εὐεργετές* C. 400. 10. — *ἀρχιπολιαρχέντος* Phal. IV. 2. — *γυμνασιαρχέντος* C. 409. 2. — *[στρατα]γέντος* C. 400. 1. — *ἀγορανομέντος* C. 409. 40. — *ἀγορανομέντουν* C. 409. 10. — *κατοικέντεσσι* C. 409. 14. 18.

verbum substantivum:

*παρεόντος* C. 409. 14.

b. Futurum.

*ἐνοικοδομείσουν* Phal. III. 11. — *κατοικεισόντουν* C. 409. 13.

c. Aoristus I.

Participium aoristi I. non differt a ceterarum dialectorum flexione, nisi quod terminatio -*ας* nominativi pro brevi accipienda est (cfr. p. 25).

*ἱερομναμονείσας* C. 417. 3. — *ἀρχιδαυχναφορείσας* C. 417. 4. — *λέξαντο[ς* C. 400. 8. — *ἀπυστέλλαντος* C. 409. 23. 3. — *πέμψαντος* C. 409. 11. — *οἰκονομείσαν[τε]ς* Phal. III. 37. — *ὀμόσαντες* Phal. III. 25. — *συνμεννάντουν* C. 409. 15. — *ὀγγράψαντας* C. 409. 44. — *ἐ[ν]γρά[ψαν]τας* C. 409. 41.

Aoristus II.

*λαβούν* Phal. III. 22. — *δόντες* Phal. III. 41.

Perfectum.

Perfecti participium terminationes participii praesentis praebet, quod etiam apud Aeoles et Boeotos licet observare (cfr. Ahr. I. p. 148. Meist. I. p. 189. 280. *πεποήκων, εὐεργετήκοισαν, κατεληλύθοντος, πεπληρώκοντα, ἐπιτετελέκοντα, κατεστακόντων* — *ἀπελ[ειλούθ]οντες, FεFυκονομεικόντων*).

*ἐποικοδομ[ει]κόντουν* Phal. III. 21. — *ἐνοικοδομεικόντεσσι* Phal. III. 45. — *οἰκοδομ]είκοντα* Phal. III. 25.

Iam adnotandum est in his formis augmentum esse omissum, quod haud ita mirum est, cum Attici quoque in hoc ipso diphthongo *οι* vacillaverint, tum posuerint, tum neglexerint augmentum (cfr. Buttmann. Griech. Sprachl. I. §. 84. 6. Adn. 6. Meyer Gr. Gr. §. 479. Curtius. Das Verbum der griech. Spr. I. 1877 p. 139).

## II. Medium.

1. *Indicativus.*

Praesens.

*ἐφάνγρενϑειν* C. 409. 41.

i. e. *ἐφαιροῦνται* (cfr. Robert. Herm. XVII. p. 476) a verbo *ἐφάνγρειμι* derivatum. De *ϑ* pro *τ* cfr. p. 22. Scite Blassius observat (Fleckeis. Jahrb. 125. p. 527) *ν* illo paragogico numerum pluralem indicari, ut in imperativis *λεγέσθων, λεγόντων* (Ahr. II. 297. 298). Quomodo Fickius tertiam personam pluralivam aoristi passivi possit agnoscere fugit nos (cfr. Fick. Bezzenb. Beitr. VII. p. 284), *ν* enim ante *ϑ* positum de aoristo cogitare vetat.

Imperfectum.

*ποτεδέετο* C. 409. 13.

Imperfectum hic intellegendum esse et augmentum et terminatio *-το* probat. Sed forma difficultates praebet interpreti. Quid enim de illo *εε* iudicandum est? Fateor me hoc explicare non posse. Nam si indicativus praesentis, ut supra vidimus, *ἐφάνγρενθειν* sonat, singularis igitur *ἐφάνγρετει*, consentaneum est imperfectum sonare *ποτέδετο*, quae forma mea sententia restituenda est. Lapicidam autem duo *ε* pro simplici exarare facile potuisse quis est qui neget?

Aoristus II.

*ἐγένονθο* C. 409. 12.

De *θ* pro *τ* v. p. 22.

2. *Coniunctivus.*

*βέλλειτει* C. 409. 20. — *γινύειτει* C. 409. 23.

De *βελλ-* v. p. 29, de *ει* pro *αι* cfr. p. 39. *γινύειτει* a stirpe *γινυ-* derivatum est (cfr. Robert. Herm. XVII. p. 476) cfr. Boeotorum *παργινύωθη*, *παργινυμένως*. Meist. I. p. 281. 282.

3. *Infinitivus.*

*ἔσσεσθειν* C. 409. 16.

De terminatione *-ειν* cfr. p. 23. 39. *σ* duplicatur, ut apud Homerum *ἔσσομαι* etc. cfr. p. 26.

*ψαφίξασθειν* C. 409. 14. — *γενέσθαι* Phal. III. 29. exit in *-σθαι*, non in *-σθειν*. cfr. *δεδόσθαι* C. 399. 5.

Perfectum.

*πεπεῖστειν* C. 409. 16.

De *τ* pro *θ* cfr. p. 22.

4. *Participium.*

Praesens.

*βελλομένου* Phal. III. 15. — *γινυμέναν* C. 409. 45.

Futurum.

*ἐσσομέ[ν]αν* Phal. III. 39.

Aoristus I.

*ποκγραψαμένοις* Phal. I. 16. — *ψαφιξαμένας* C. 409. 9. 39.

Aoristus II.

*ἑλομένοις* C. 409. 19. — *γενομένας* C. 409. 10. — *γενόμενον* C. 409. 43. — *θέμενοι* Phal. III. 42.

## III. Passivum.

1. *Indicativus.*

*ἐψάφιστει* C. 409. 17. 41.
De *ει* pro *αι* cfr. p. 39.

2. *Coniunctivus.*

*ὀνγραφεῖ* C. 399. 10. 400. 24. — *τεθεῖ* Phal. III. 32. — *δοθεῖ* C. 409. 15.
*ι* adscriptum in fine omissum est, ut in dativo I. et II. declinationis. Cfr. p. 41.

3. *Infinitivus.*

*ἐξεργασθείσεσθειν* C. 409. 17. — *δεδόσθειν* C. 409. 18. — *δεδόσθαι* C. 399. 5.
Crannonii vulgarem adhibent terminationem *-σθαι* ut Phalannaei *γενέσθαι*. Cfr. p. 67.

4. *Participium.*

Praesens.

*διεσαφειμένα* (nom. fem.) Phal. III. 34. — *διεσαφειμένα* (dat. f.) Phal. III. 38. — *διεσαφείμενα* (n. pl.) Phal. III. 47.

Congruit haec formatio cum Aeolica, Boeotica, Elea, Arcadica, Phocensi, Locrica (Ahr. I. p. 144. 145. Meist. I. p. 175. 282).

Aoristus I.

*ἀπελευθερουθείς* Loll. V. 3.

Pro vulgari *-εις* expetimus *-ες* in terminatione. Cfr. p. 25. 53.

*συντελεσθέντος* C. 409. 15. — *πολιτογραφειθέντουν* C. 409. 21. — *δοκιμασθέντεσσι* Phal. I. 17.

Aoristus II.

*ὀνγραφέν* Phal. III. 31.

Perfectum.

*πεπολιτογραφειμένοι* C. 409. 47. — *πεπολιτογραφειμένουν* C. 409. 41. 42. — *ὑπογεγραμμέναν* C. 409. 3. 25. — *ὑπογεγραμμένον* C. 409. 10. 40.

Patet igitur ex his Thessalos, ut Aeoles et Arcades (cfr. Gelbke. De dialecto Arcadica. Curtius Studien II. p. 40), in verbis vulgo contractis flexionem in *μι* adhibuisse. Elei quoque et Delphi, Phocenses, Locri Ozolae formas in *μι* exhibent. Participium praesentis passivi quidem apud eos formationem in *μι* sequitur.

*κα(δ)δαλέμενοι* C. 258. 7. — *κα(δ)ζαλέμενον* C. 261. 19. — *καλειμένας* C. 213. 9. — *καλειμέναν* C. 223. B. 17. — *τὸνκαλειμένῳ* C. 229. B. 16. — *ἐνκαλειμένῳ* C. 229. B. 18.

De Boeotis discrepant doctorum sententiae. Ahrensius Boeotos quoque verba vulgo contracta secundum formationem in *μι* flexisse putat (Ahr. II. p. 535), Kirchhoffius autem contra grammaticorum testimonia formis traditis nisus hoc negat, sed vulgarem morem eos secutos esse censet. Apud Aristophanem enim (Ach. 863) imperativus verbi *φυσάω* sonat *φυσῆτε* (*φυσεῖτε* Rav. *φυσῆτε* Ahr. I. p. 202), quae forma aperte contractionem ostendit. Quamobrem Kirchhoffius reliquas formas, quae dubitationem admittunt, eum in sensum accipere iubet, ut pro vulgaribus formis et intelligantur et accentu ornentur (velut *φυσαντες* 868. *φυσάντες*, *φυσᾶντες* cfr. Ahr. I. p. 202. 210. II. p. 524). Hoc num recte statuerit vir doctissimus dubitaverim. Forma enim *ἀδικείμενος* (Aristoph. Ach. 914, cfr. Ahr. I. p. 210. II. p. 524) bene stare potest iuxta formas vulgares, quod docet Locrorum Ozolarum, Eleorum, Delphorum, Phocensium exemplum. Apud hos enim in uno eodemque titulo saepe verba utramque flexionem sequuntur, velut

apud Eleos

*κα(δ)δαλέμενοι* C. 258. 7 et *κα(δ)δαλέοιτο* C. 258. 8. — *δέοι* C. 258. 3. — *κα(δ)ζαλέμενον* C. 261. 19 et *ἀπ]ειθέοι* C. 261. 2. — *ποιέοι* C. 261. 9. 18. — *εὐσαβέοι* C. 261. 15.

apud Delphos

*καλειμένας* C. 213. 9 et *ποιοῦσα* C. 213. 6. — *συλέοντες* C. 213. 13.

apud Phocenses

*καλειμέναν* C. 223. B. 17 et *θυσέοντα* C. 223. A. 21. — *δαμιορ[γ]εόντων* C. 223. A. 45. — *κοινωνεόντων* C. 223. A. 51.

apud Locros Ozolas

*τὸνκαλειμένοͅ* C. 229. B. 16. — *ἐνκαλειμένοͅ* C. 229. B. 18 et *ἀνχορέεͅ* C. 229. B. 2. — *ἀπελάονται* C. 229. A. 8. — *λιποτελέει* C. 229. A. 15.

Eadem igitur ratione Boeotos in participiis praesentis passivi tantum coniugationem in *μι* secutos esse, in ceteris cum vulgari consuetudine conspirare mihi persuasum est.

## De numeralibus.

1. *Cardinalia.*

*ἴαν* C. 409. 22. 44.

Eadem forma apud Aeoles in usu erat. Cfr. Meist. I. p. 170.

*δύας* C. 409. 21. 44.

*δύας* formam pluratívam habet. Comparari potest Homericum *δοιοί, δοιαί, δοιά*, Lesbiorum *δύεσι* (Meist. I. p.170) et *δυῶν, δυσί* (cfr. Robert Herm. XVII. p. 475. Ahr. II. p. 278. Buttmann. Griech. Sprachlehre. 1830. p. 277. Meyer. Gr. Gr. §. 396).

2. *Ordinalia.*

*Πέμπτον* Phal. II. b. 12.

abiit in nominis proprii vicem, cfr. Romanorum Quintus.

*ἕκτα* C. 409. 10.

Substantivorum munere funguntur:

*ἰκάδι* C. 409. 10.

Cfr. Heracleensium et Boeotorum *Fίκατι* (Robert. Herm. XVII. p. 473. Ahr. II. p. 279. Meist. I. p. 255. 276).

*τρ(ι)ακάδι* Phal. III. 6.

## De praepositionibus.

In universum praemittendum videtur apud Thessalos multifariam praepositiones apocopen pati, quod idem fit apud Aeoles, Boeotos, Dorienses (Ahr. I. p. 149 sqq. 212. II. p. 534. Meist. I. p. 307. 308. 191 sqq. 283 sqq.).

### 1. ἀπύ.

Lesbiaca et Arcadica dialectus cum Thessalis ἀπὺ exhibet pro ἀπό (cfr. p. 31).

ἀπὺ Σιϱάτουνος Loll. V. 3. — ἀπυστέλλαντος C. 409. 2. 23. — ἀπελευθερουθείς Loll. V. 3. — ἀπέ..ανε C. 410. — ἀπίτου Phal. III. 22. — ἀττᾶς C. 409. 12. — ἀττᾶν C. 409. 46. — ἀ]ττ[ᾶν] κοινάουν C. 399. 13. — ἀττεισάτου Phal. III. 28.

ἀπὸ τᾶν Phal. III. 41 e vulgari dialecto irrepsit.

### 2. διέ.

Forma διέ Thessalis peculiaris est (cfr. p. 29). Utrum διέ apud eos cum accusativo tantum coniunctum sit an cum genetivo quoque deficientibus testibus latet nos.

διὲ τός C. 409. 12. — διὲ τὰ φιλάνθϱουπα C. 409. 16. — διετέλει C. 399. 4. — διεσαφειμένα Phal. III. 34. 38. 46.

### 3. ἐς, ἐξ pro ἐκ, ἐξ.

Ante consonam sequentis vocis ponitur ἐς, ante vocalem ἐξ.

Boeoti ante consonam ἐς, ante vocalem ἐσσ et ἐξ adhibent (Ahr. I. p. 213. 214. Meist. I. p. 285), Arcades ἐς ante consonas, ἐξ ante vocales (Bergk. De titulo

Arcadico. Halae 1860. p. XII). Lesbii cum reliquis faciunt (Meist. I. p. 193).

*ἐσγόνοις* C. 400. 18. 409. 19. — *ἐσδόμεν* C. 409. 20. 23. — *ἐσθέμεν* C. 409. 42. — *ἐξεργασθεί-σεσθειν* C. 409. 17.

De *ἐς τὰν Φαλανναίαν* Phal. I. 15 vide infra.

4. *ἐν*.

*ἐν* duarum praepositionum *ἐν* et *εἰς* vice fungitur atque cum dativo et accusativo coniungitur, qui usus satis late pertinet inter Graecos. Aeque enim loquebantur Boeoti, Elei, Arcades, Cyprii, Phocenses, Locri, Aetoli (cfr. Ahr. I. p. 237. II. p. 534. Meist. I. p. 307. 284. 285. Bergk. De titulo Arcadico. p. VI. XII). Apud Aeoles *ἐν* et *εἰς* in usu erant (Ahr. I. p. 151. Meist. I. p. 192. 193).

a) *ἐν* cum dativo.

*ἐν τοῖς* C. 400. 11. 27. — *ἐν τᾶ* Phal. III. 8. 46. — *ἐν τοῦ* Phal. III. 38. — *ἐν δαπάνα* Phal. III. 42.

b) *ἐν* cum accusativo.

*ἐν τάν* C. 409. 22. 45. — *ἐν τόν* C. 409. 42. 44. 45. — *ἐν τό* C. 409. 22. 399. 12. Phal. III. 32. — *ἐν τάνε* C. 409. 23. 45. — *ἐν στάλλας* C. 409. 21. 44. — *ἐν λεύκουμα* C. 409. 42. — *ἐν κιόνα* C. 400. 24. 399. 14. Phal. III. 40. — *ἔμπροσθεν* Phal. III. 45. — *ἐνεφανίσσοεν* C. 409. 12. — *ἐνοικοδο-μείσουν* Phal. III. 11. 45. — *ἐ[ν]γρά[ψαν]τας* C. 409. 41.

*ἐς τὰν Φαλανναίαν* Phal. I. 15. *κοινὴν* sapit.

5. ἐπί.

Praepositio ἐπί ante vocales elisione ι extremum amittit, ante consonas ι aut retinet aut abicit. Si abicit, π assimilatur consonae sequenti. Haec res, quam Meisterus dubitanter affert, titulo Larisaeo egregie confirmatur (Meist. I. p. 307. 303. Robert. Herm. XVII. p. 473). Lesbii semper ἐπί usurpant (Meist. I. p. 193), Boeoti vero interdum apocopen admisisse videntur neque cum Meistero illud ἐπ Λεβάδειαν lapicidae neglegentiae tribuendum est (Meist. I. p. 284).

ἐπὶ χο[ύ]ρας Phal. III. 10. — ἐπ' ἀρόρ[ας] C. 418. — ἐτ τοῖ παρεόντος C. 409. 14. — ἐτ τᾶ προανγρέσ[ι C. 400. 15. — ἐπινοείσουμεν C. 409. 13. — ἐποικοδομ[ει]κόντουν Phal. III. 21. — ἐποικίοι Phal. III. 22. 46.

6. κατά.

καππανιός C. 409. 20. 46. — κατὰ πάντα Phal. III. 43. — καττε τάς C. 409. 47. — καττὰν ἐπιστολάν C. 409. 42. — καιτά C. 409. 17. 47. — καττάπερ C. 399. 6. — και[τὸν] νόμον Phal. I. 17. — καταστάσει Phal. III. 27. — κατοικέντεσσι C. 409. 14. 18. — κατοικεισόντουν C. 409. 13. — κατθέμεν C. 409. 21. 44.

7. ὀν.

ὀν (de ὀ e α offuscato v. p. 31.) semper α finale amisisse crediderim (cfr. Ahr. II. p. 534. Meist. I. p. 307). Aeoles hac in re consentiunt cum Thessalis (Ahr. I. p. 149. Meist. I. p. 191. 50).

ὀνέθεικε C. 407. 410. 417. Loll. V. 3. — ὀνέθεκε C. 418. — ὀνέθεικαν Phal. IV. 1. — ὀνγράψειν C. 409. 21. — ὀγγράψαντας C. 409. 44. —

*ὀνγραφέν* Phal. III. 31. — *ὀνγρα[φάν* Phal. III. 40. — *ὀνάλουμα* C. 399. 12. — *ὀνάλαν* C. 409. 23. 45.

8. *παρά.*

E tota Thessalorum consuetudine concludi potest *παρὰ* quoque apocopen passum esse, quamvis ea quae extant exempla *παρ* ante vocalem praebeant.

*πὰρ ἀμμέ* C. 409. 13. 14. 18. — *παρεόντος* C. 409. 14.

9. *πέρ.*

Apud Thessalos *περὶ ι* suum semper abiecisse videtur, quod apud Aeoles interdum, apud Boeotos nunquam fit (Ahr. I. p. 150. Meist. I. p. 192. 284).

*πὲρ τοῦν* C. 409. 17. — *πὲρ ἱεροῦν* C. 409. 40. — *πὲρ τοῖ* C. 410. 4. cfr. p. 30. 31. — *πὲρ Φιλόλαον* Phal. III. 30. cfr. p. 11.

10. *ποτί.*

Cum Boeotis et Doriensibus habent Thessali *ποτί* pro *πρός* ceterorum, quamvis haec forma nusquam occurrat, sed semper *ποτ* abiecta ultima littera. Arcadum est *ποσ* (cfr. Ahr. I. p. 212. 213. Meist. I. p. 284. Bergk. De titulo Arcadico. p. XV).

*ποττός* C. 409. 3. 11. 23. — *π]οττάν* C. 400. 16. — *ποτεδέετο* C. 409. 12. — *ποθόδουν* C. 409. 46. 399. 13. — *ποκγραψαμένοις* Phal. I. 16.

11. *πρό.*

*προξένοις* C. 400. 21. — *π]ροξενίαν* C. 399. 8. — *προανγρέσ[ι* C. 400. 15.

12. *σύν.*

*συντελεσθέντος* C. 409. 15. — *συνμεννάντουν* C. 409. 15.

13. ὑπό.

ὑπογεγραμμέναν C. 409. 3. 25. — ὑπογεγραμμένον C. 409. 10. 40. — ὑπαρχέμεν C. 409. 19. — ὑπαρχέτου Phal. III. 44. — ὑππρότας C. 409. 43.

## De particulis.

1. ἀίν.

ἀΐν C. 400. 13.

De ν paragogico cfr. p. 23. Congruit haec forma cum una ex iis, quas grammatici pro Aeolicis vendunt, αἶι, αἶιν, ἄϊν, ἄι (Ahr. II. p. 378 sqq. Meist. I. p. 195. Curtius. Griech. Etym.[5] p. 385).

2. αἰ.

αἰ pro εἰ Phal. III. 22, si recte legimus, congruit cum forma Dorica et Aeolica (Ahr. II. p. 380. Meist. I. p. 82).

3. κέ.

κέ C. 409. 13. 14. 20. 23. Phal. III. 24. 27. Thessali et Lesbii κέ loquebantur pro κά Doriensium et Boeotorum et ἄν Ionum (Ahr. II. p. 381. Meist. I. p. 195. 285).

4. οὖν.

οὖν C. 409. 13 secundum consuetudinem Thessalorum (cfr. p. 37) particulae ὦν universae antiquioris Doridis cum dialecto Ionica et Lesbiaca respondet. Attici soli habent οὖν (Ahr. II. p. 383. Meist. I. p. 74).

5. μά.

μά C. 409. 20. 22. 42. Phal. III. 26. 27. 29. C. 399. 9 pro ceterorum δέ huic dialecto peculiare est. Pharsalii in hac re cum Larisaeis conveniunt. Cfr. C. 395. 3.

μὲν — μά pro μὲν — δέ C. 409. 22. 44. Lapicidae errore v. 45. vulgaris δέ influxit.

## De coniunctionibus.

1. ἐπ]ειδεί C. 399. 3.

2. μέσποδί(κε) C. 409. 13 (= ἕως ἄν) cum μέσφα Homeri et Aeolensium μέσφι et μέστ' Arcadum et μέστα Cretensium (C. 120. 39) componendum est (Robert. Herm. XVII. p. 474. Curtius. Griech. Etym. p. 332. Meist. I. p. 195).

3. οὐς C. 409. 12.

4. ο(ὔ)ς κε C. 409. 14 pro ὅπως κε Aeolum (cfr. C. 433. 7). De οὐς pro ὅπους cfr. p. 61.

5. διέκι C. 409. 11 pro διότι e praepositione διέ et κι ortum. Cfr. Robert. Herm. XVII. p. 473.

6. πόκκι C. 409. 12 e πο- et κι compositum esse censet Blassius (Fleckeisens Jahrb. 125. p. 527. Adn. 2). κ duplicatum Aeolico ττ respondet (ὅττι etc. Ahr. I. p. 127. Meist. I. p. 169).

## De dialecto Pharsalica.

Dialectum Pharsaliorum segregaveramus ab universa Thessalica, quod nimias inter utrasque observare discrepantias nobis videbamur (cfr. p. 18. 19). Nunc quoniam exposuimus de Larisaeorum dialecto, e re erit paucis disserere de Pharsaliorum loquendi consuetudine, paucis dico, nam Meisterus tam praeclare de ea re egit, ut nihil fere nobis relinquatur quam ut subscribamus eius sententiae. Opponemus igitur ea, quibus consentiunt dialecti, iis quibus discrepant.

Ac primum quidem Pharsalii pro *η* Ionum *α* longum habent. Cfr. Meist. I. p. 295.

2. *α* breve servatur in stirpe *στρατ-*. Cfr. Meist. I. p. 294.

3. *ε* est in voce *ἱερός*. Cfr. Meist. I. p. 294.

4. *ε* ante vocalem insequentem non transit in *ι*. Meist. I. p. 294.

5. *υ* pro *ο* occurrit in *ὄνυμα*. Meist. I. p. 295.

6. e longum scribitur *ει*. Meist. I. p. 295. 296.

7. o productum scribitur *ου*. Meist. I. p. 296. 297. 298.

8. *ι* adscriptum dativi singularis I. et II. declinationis opprimitur. Cfr. Meist. I. p. 305.

9. *μά* est pro *δέ* C. 395. 3.

Horum locorum primi quinque nihil Thessalis peculiare continent, sed eiusmodi res, quas omnes fere Dorienses (si non Graeci) communes habent. *ι* adscriptum (8) posterioribus temporibus saepius omittitur. e longum (6) etiam a Boeotis et aliquatenus a Locris litteris *ει* exprimitur. Restant igitur loci septimus et nonus (*ου* pro *ω* et *μά* pro *δέ*), in quibus cernitur necessitudo Larisaeae et Pharsalicae dialecti.

Discrepantiae autem hae sunt:

1. *ᾰ* in *ἀνά* non offuscatur in *ο*. Cfr. Meist. I. p. 295.

2. *ν* ante *σ* in fine vocis eliditur et vocalis antecedens productione suppletoria longa fit. Cfr. *κ*]*ατοικτίρας* C. 399. 4. In hoc enim verbo ultima syllaba, ut metrum docet, longa est. Inde conicias apud Pharsalios etiam accusativos I. et II. declinationis exiisse in *ᾱς* et *ους*.

*ν* ante *σ* in media voce non eliditur (cfr. *πάνσα* C. 395. 2). Meist. I. p. 302.

3. σ ante τ, κ, χ saepissime duplicatur. Cfr. Meist. I. p. 300. Meyer. Gr. Gr. §. 228. E reliquis titulis Thessalicis unus C. 418 praebet Θέμισστι, in titulo Larisaeo nullum eiusmodi exemplum occurrit, quamobrem Ἀσστόφιλος Loll. Sep. 10 e Pharsalica regione originem ducere coniecimus (cfr. p. 15. 27).

C. 395. C. 46 forma satis mira extat Εὔδαμοσς cum σ finali duplicato (cfr. Meist. I. p. 300). Equidem nescio an haec forma pro lapicidae errore habenda sit, cum sit plane singularis. Inter tot enim nomina Thessalorum in titulis tradita nullum aliud exemplum reperitur. Quin etiam apud ceteros Graecos omnes eiusmodi forma nusquam extat (noli huc referre εἰσστήν C. 409. 35 similia. Cfr. Meyer. Gr. Gr. §. 228), nisi apud Lebadenses invenitur forma PROKVIE≶≶ IGA. 290. C. 321. 2. Quid sit de hoc monstro iudicandum ignoro, sed valde dubito hoc exemplo defendere ac tueri miraculosam formam Εὔδαμοσς (Meist. I. p. 300. 258). Fortasse legendum est Π]ροκλίεσσ[α, ut feminae sepulcrum sit. Nam si „saxa, inter quae hic titulus inventus est, ab aliis antiquioribus sepulcris ad novum aedificandum abrepta sunt" (cfr. Roehl. IGA. 320), facile evanescere aut abrumpi poterat α finale.

4. Genetivus singularis II. declinationis exit in -ου. Cfr. Meist. I. p. 304.

5. κ]ετοικτίρας C. 393. 4 in paenultima ι longum habere videtur (Cfr. Meist. I. p. 302). Hoc si recte ponimus, Pharsalii liquidas non geminaverunt, sed vocales antecedentes produxerunt (productione suppletoria). Sed dubitanter hoc affirmaverim, cum fieri possit, ut lapicida unum ρ inciderit, duo intellegi voluerit.

6. Infinitivus praesentis activi terminationem -ειν habet. Cfr. Meist. I. p. 290. Adn. 307.

7. Participium verbi substantivi sonat ὄν i. e. οὔν C. 393. 2.

8. Pronomen demonstrativum est τ]οδ' C. 393. 1. Cfr. Meist. I. p. 291.

Perpensis sic quae communia, quae diversa habeant Pharsalii et Larisaei, discernendas utrorumque dialectos esse iudicabimus, nam multo plures discrepantiae obstant locis inter utrosque communibus. Dixerit quis: Nullaene inter Larisaeorum, Crannoniorum, Phalannaeorum, Metropolitanorum dialectos differentiae sunt? Sane, at non tot tantaeque, quod quidem sciamus. Crannonii enim pro ε vocis ἱερός habent α cfr. ἱαρουτοῖς C. 400. 24, pro ε ante vocalem ι cfr. Δίοντα C. 400. 15, genetivum pluralis I. declinationis nondum contraxerunt cfr. κοινάουν C. 399. 13 πολιτάουν C. 400. 17, sed articulus iam formam contractam praebet τ[ᾶν] C. 399. 13. Infinitivi perfecti passivi terminatio sonat -σθαι pro -σθειν Larisaeorum cfr. δεδόσθαι C. 399. 5, quod cum Phalannaeis commune habent cfr. γενέσθαι Phal. III. 29. Metropolitani ut Crannonii ε ante vocalem mutant in ι cfr. Κλιον[ίδ]ας C. 414. 12. 13. Ἐρρoτοκλίας C. 414. 20.

Universa autem nostra de Thessaliae lingua sententia haec est. Genuinam Thessalicae dialecti speciem apud Larisaeos observamus, quorum loquendi consuetudinem κατ' ἐξοχήν Thessalicam appellamus. Secundum locum tribuo iis, qui cum Larisaeis Penei fluvii planitiem incolebant, Metropolitanis, Phalannaeis, Crannoniis. Hi quamquam paululum differunt a Larisaeis, tamen arcte cum iis coniungendi sunt (Pelasgiotis). Tertius est typus Pharsaliorum, quos etiam longius a ceteris distare vidimus (Thessaliotis). Phthiotis tam

pauca cum reliqua Thessalia communia habet, ut vix Thessaliae regionibus adnumerari possit.

## De Thessalicae dialecti cum reliquis cognatione.

Quamvis in singulis formis describendis reliquarum dialectorum usum respexerimus, tamen non inutile erit, hic breviter complecti quae sparsim adnotata sunt.

Cum omnibus Graecis Thessali hoc commune habent, ut ᾱ servent, non cum Ionibus et Atticis mutent in η. Iam α et ω apud Thessalos, ut apud Dorienses, coit in ᾱ, non in ω. τ cum Doriensibus in quibusdam verbis retinent, non in σ mutant atque syllabam finalem interdum corripiunt. Praepositiones saepissime apocopen patiuntur.

Cum Aeolibus haec habent communia:

1. α in ε transit cfr. p. 29. *θέρσος*.
2. ι est pro ε(ει) cfr. p. 30. *λίθιος*.
3. ο est pro α cfr. p. 31. *ὀνέθεικε*.
4. υ est pro ο cfr. p. 31. *ἀπύ*.
5. spirantes liquidis assimilantur. Cfr. p. 23. 24. *ἀπυστέλλαντος*.
6. σ inter vocales geminatur. Cfr. p. 26. *ὅσσος*.
7. dativus plur. III. decl. exit in *-εσσι* cfr. p. 50.
8. pronomen personale sonat *ἁμμέουν*, *ἁμμέ* cfr. p. 58.
9. verba vulgo contracta formationem in *μι* adhibent. Cfr. p. 62.
10. participium perf. act. exit in *-ουν, -ουτος* cfr. p. 66.
11. participium praesentis verbi substantivi sonat *ἐούν*. Cfr. p. 65.

12. nominativus pluralis articuli est οἱ, αἱ. Cfr. p. 60.
13. ἴα est pro μία. Cfr. p. 71.
14. κέ est pro ἄν. Cfr. p. 76.
15. patris nomen adiectivo patronymico significatur.

Videamus nunc, quae apud Boeotos conspirent cum Thessalorum lingua.

1. ε est pro α. Cfr. p. 29. θέρσος.
2. ε est pro ο. Cfr. p. 29. βέλλομαι.
3. ει est pro η. Cfr. p. 33 sqq.
4. labialis est pro dentali. Cfr. p. 20. 21.
5. dentalis geminatur pro σσ. Cfr. p. 25. 26.
6. τ et θ inter se mutantur. Cfr. p. 22.
7. dativus plur. III. decl. exit in -εσσι. Cfr. p. 50.
8. infinitivi praesentis activi terminatio est -εμεν. Cfr. p. 64.
9. participium perfecti activi exit in -ουν, -οντος. Cfr. p. 66.
10. ἐσ est pro ἐκ. Cfr. p. 72. 73.
11. patris nomen adiectivo patronymico indicatur.

Hoc si contemplabimur, non negabimus esse necessitudinem arctissimam inter Aeoles, Boeotos, Thessalos, ut difficile sit discernere, cum utro magis consentiant; haec enim cum Aeolibus, illa cum Boeotis habent communia.

Sed quid de Arcadibus iudicabimus, quos his gentibus adnumerare iubet Bergkius (De titulo Arcadico. 1860. Halae), Ahrensius vetat (I. p. 234)? Licetne cognationem quandam Thessalorum et Arcadum statuere? Sed ipsi videamus.

Apud utrosque praepositio ἀπὸ sonat ἀπύ, ceterorum ἐκ ante consonas ἐσ (ante vocales ἐξ). Praepositionem ἐν (Arcades ἰν) cum dativo et accusativo

coniungunt. Accusativus pluralis II. declinationis exit in -ος. Verba vulgo contracta verborum in μι formationem sequuntur (cfr. Gelbke. De dialecto Arcadica. Curtius Studien II. p. 40). Cum Arcadum μεστ' (C. 457. 30) Robertus Thessalorum μέσποδι C. 409. 13 componit (Herm. XVII. p. 474) atque cum pronomine personali τωνί C. 457. 36 ταν[ν]ί C. 457. 53. Thessalicum τόνε, τάνε etc. magnam habere similitudinem Wilamowitzius et Robertus viderunt (Herm. XVII. p. 475).

Haec sufficiuntne ad necessitudinem arctiorem probandam? — Praepositionem ἐν cum dativo et accusativo etiam Boeoti, Elei, Phocenses, Locri, Aetoli, alii coniungunt (cfr. Meist. I. p. 285). Terminationem -ος accusativi pluralis Cretenses quoque, Cyrenaici, Theraei tituli praebent (cfr. Ahr. II. p. 172). Formationem in μι, qua maxime cognationem evinci putat Bergkius, etiam Elei, Delphi, Locri, Boeoti in participio quidem praesentis passivi verborum vulgo contractorum usurpaverunt (cfr. p. 69 sqq.). Ad μεστ' Acardum propius accedit μέστα Cretensium (C. 120. 39) quam Thessalorum μέσποδι, neque τωνί, ταν[ν]ί plane congruit cum τόνε, τάνε etc. Una forma ἀπύ apud Arcades, Thessalos, Aeoles tantum occurrit. At habemus documentum omnes dubitationes profligans: ἐς τοῖ ἔργοι C. 457. 49, de quo Bergkius (l. l. p. XIV) adnotat „haec quidem antiqua est genetivi forma, quae Arcadibus cum Thessalis est communis, orta ex οιο, quam clausulam poetae integram servaverunt. Sed quemadmodum Aeolensium sermo in Peloponneso ceterisque Graeciae partibus magis magisque cessit Doricae linguae, ita hic non solum τοῖ ἔργοι, sed etiam τῶ ἔργω legitur". Immo τῶ ἔργω genuina Arcadicae dia-

lecti forma est (cfr. Gelbke. Curtius Studien II. p. 37) atque v. 11. illius tituli non *λαφυροπωλίο[ι]* restituendum cum Bergkio, sed *λαφυροπωλίο[υ]* videtur cum Cauero, quod e vulgari sermone influxisse putabimus. Quid vero de *ἐς τοῖ ἔργοι* iudicandum sit, non satis liquet. De lapicidae errore cogitare vetamur verbis insequentibus *ἐπὲς τοῖ ἔργοι*, in quibus eandem inesse structuram existimo. Gelbkii igitur explicatio (l. l. p. 32) probabilitatem quandam prae se fert, Arcades praepositionem *ἐς* etiam cum dativo coniunxisse. Num genetivum quoque adhibuerint aut quae inter has constructiones fuerit differentia, discerni adhuc non potest, cum alia desint exempla. Quae cum ita sint, cavendum nobis est, ne temere necessitudinem statuamus inter dialectos satis diversas. Nam eodem fere iure, quo Arcadicam, etiam Locrorum dialectum Lesbiaco, Boeotico, Thessalico adnumerare possumus.

Restat ut brevem demus conspectum earum rerum formarumque, quae Thessalis praeter ceteros peculiares sunt.

1. *ου* pro *ω*.
2. *ε* pro *α* in *διέ*.
3. *κ* pro *τ* in *κίς*.
4. *φ* pro *ϑ* in *φείρ*.
5. *τϑ* pro *φϑ*, *Ἀτϑόνειτος*.
6. *δδ* pro *δ*, *ἴδδιος*.
7. genetivus sing. II. decl. *-οι*.
8. pronomen demonstr. *ὄνε*.
9. terminatio inf. pass. *-σϑειν*.
10. terminatio III. p. plur. pass. *-νϑειν*.
11. terminatio inf. aor. I. act. *-σειν*.
12. *μά* pro *δέ*.

## Comparatio numerorum, quibus tituli in Caueri et Fickii libris signati sunt.

| | |
|---|---|
| C. 392. | = F. 373. |
| C. 393. | = F. 324. |
| C. 394. | = F. 325. |
| C. 395. | = F. 326. |
| C. 396. | = F. 327. A. |
| C. 397. | = F. 327. B. |
| C. 398. | = F. 328. |
| C. 399. | = F. 361. A. 364. |
| C. 400. | = F. 361. B. |
| C. 401. | = F. 362. |
| C. 402. | = F. 363. |
| C. 403. | = F. 343. |
| C. 404. | = F. 344. |
| C. 405. | = F. 348. |
| C. 406. | = F. 366. |
| C. 407. | = F. 365. |
| C. 408. | |
| C. 409. | = F. 345. |
| C. 410. | = F. 346. |
| C. 411. | = F. 347. |
| C. 412. 1. | = F. 353. |
| C. 412. 2. | = F. 349. |
| C. 412. 3. | = F. 357. |
| C. 412. 4. | = F. 356. |
| C. 412. 5. | = F. 354. |
| C. 412. 6. | = F. 359. |
| C. 412. 7. | = F. 351 |
| C. 412. 8. | = F. 350. |
| C. 412. 9. | = F. 358. |
| C. 412. 10. | = F. 355. |
| C. 412. 11. | |
| C. 412. 12. | = F. 352. |
| C. 413. | |
| C. 414. | = F. 331. |
| C. 415. | = F. 334. |
| C. 416. | = F. 336. |
| C. 417. | = F. 372. |
| C. 418. | = F. 370. |
| C. 419. | = F. 371. |
| C. 420. | = F. 368. |
| C. 421. | = F. 337. |
| C. 422. | = F. 338. |
| C. 423. | = F. 339. |
| C. 424. | = F. 341. |
| C. 425. | = F. 340. |

## Errata.

p. 8. III. v. 9. 10 legantur:

*εφό]ρας (χ)οὐρα . . . . . . . . [Ἀσκλ-*
*άπιον καὶ . . . . . . . . . . ἐπὶ χο[ύ-*

# Index.

# VITA.

Eduardus Reuter natus sum d. V. mens. Mai. a. h. s. LXI. in seminario regio plantarum, quod haud procul abest a Postampio urbe, patre Adolfo, matre Amalia e gente Winckleriana. Fidem profiteor evangelicam. Annos VII natus in scholam missus et primis litterarum elementis instructus sum. Paulo post pater meus in insulam illam amoenam Havelae undis circumdatam, Pfaueninsel, migravit, ubi etiam nunc hortulani regii munere fungitur. Puer X annorum inter gymnasii Postampiensis discipulos receptus sum, cui gymnasio postea sub auspiciis Bertholdi Volzii directoris novo aedificio exstructo Victoriae principis cognomen inditum est. Per IX annorum tempus ibi a magistris meis, qui semper summa erga me benignitate atque benevolentia fuerunt, litteris humanioribus imbutus sum. Maturitatis testimonium adeptus a. h. s. LXXX Tubingam me contuli atque philosophico ordini adscriptus per semestre aestivum Gutschmidium, Koestlinum, Rohdium, Schwabium, Sigwartium audivi. Inde Berolinum profectus per septies VI menses in hac universitate litteraria scholas frequentavi virorum doctissimorum Curtii, Dielsii, Droyseni, de Gizyckii, Huebneri, Kieperti, Kirchhoffii, Lotzii, Paulseni, Roberti, Roedegeri, Schereri, Vahleni, Zelleri. Seminarii regii philologici sodalis ordinarius per ter VI menses Kirchhoffii et Vahleni doctrina fructus sum; praeterea Kirchhoffius ad epigraphicas, Robertus ad archaeologicas, Schererus ad theodiscas exercitationes aditum benigne mihi permiserunt. His viris omnibus, inprimis Kirchhoffio, Roberto, Vahleno gratias ago candidissimas.

# Sententiae controversae.

I.

E titulo CIA I. 423. a. concludi non potest Atticos terminationem -αισι in usu habuisse.

II.

Quam figuram sarcophagi Capitolini (Mus. Cap. IV. tab. 55) Foersterus (Persephone p. 159) Ascalaphum appellat, eam potius Siopen nominaverim.

III.

Thesei adversarius in vase a Gerhardo edito (A. V. CLIX) Pallas appellandus est.

IV.

Aristoph. Ran. v. 1432 cum Vahleno retinendus est.

V.

Catull. c. XXIX. v. 20 lego:
nunc Galliae timete, nunc Britannia.

VI.

In Schilleri carmine „Des Mädchens Klage" cum prima stropha poetae, secunda et tertiae versus quattuor puellae, reliqua divae a puella invocatae danda sint, aliter ac solet distinguendum est.